

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (осми състав)

12 юли 2018 година*

„Конкуренция — Картели — Европейски пазар на електрически кабели — Решение, с което се установява нарушение на член 101 ДФЕС — Единно продължено нарушение — Доказване на нарушението — Продължителност на участието — Открито разграничаване — Изчисляване на размера на глобата — Тежест на нарушението — Правомощие за пълен съдебен контрол“

По дело T-441/14

Brugg Kabel AG, установено в Бруг (Швейцария),

Kabelwerke Brugg AG Holding, установено в Бруг,

за които се явяват А. Rinne, А. Boos и М. Lichtenegger, адвокати,

жалбоподатели,

срещу

Европейска комисия, за която се явяват Н. Leupold, Н. van Vliet и С. Vollrath, в качеството на представители, подпомагани от А. Israel, адвокат,

ответник,

с предмет искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на Решение С(2014) 2139 окончателен на Комисията от 2 април 2014 г. относно производство по член 101 [ДФЕС] и член 53 от Споразумението за [ЕИП] (дело АТ.39610 — Електрически кабели) в частта, в която се отнася до жалбоподателите, и при условията на евентуалност, искане за намаляване на размера на наложените им глоби,

ОБЩИЯТ СЪД (осми състав),

състоящ се от: А. М. Collins, председател, М. Кънчева (докладчик) и R. Varents, съдии,

секретар: L. Grzegorzczuk, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 1 юни 2017 г.,

постанови настоящото

* Език на производството: немски

Решение

I. Обстоятелствата по спора

A. Жалбоподателите и съответният сектор

- 1 Жалбоподателите, Kabelwerke Brugg AG Holding и изцяло дъщерното му дружество Brugg Kabel AG, са швейцарски дружества, които осъществяват дейност в сектора на производството и доставката на подземни електрически кабели.
- 2 Подводните и подземните електрически кабели се използват съответно под водата и под земята за преноса и разпределянето на електроенергия. Те се подразделят на три категории: с ниско напрежение, със средно напрежение и с високо и много високо напрежение. В повечето случаи електрическите кабели с високо и много високо напрежение се продават като част от проекти. Тези проекти представляват съчетание от електрически кабели и необходимото допълнително оборудване, инсталации и услуги. Електрическите кабели с високо и много високо напрежение се продават в целия свят на големи оператори на национални мрежи и на други електроенергийни предприятия предимно в рамките на обществени поръчки.

B. Административното производство

- 3 С писмо от 17 октомври 2008 г. шведското дружество АВВ АВ прави пред Комисията на Европейските общности редица изявления и предоставя редица документи относно ограничителни търговски практики в сектора на производството и доставката на подземни и подводни електрически кабели. Тези изявления и документи са предоставени в рамките на искане за освобождаване от глоба съгласно Известието на Комисията относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер по делата за картели (ОВ С 298, 2006 г., стр. 17; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 5, стр. 3, наричано по-нататък „Известието относно освобождаването от глоби и намаляването на техния размер“).
- 4 В отговор на изявленията на АВВ от 28 януари до 3 февруари 2009 г. Комисията извършва проверки в помещенията на Prysmian SpA и Prysmian Cavi e Sistemi Energia Srl, както и на други европейски дружества, а именно Nexans SA и Nexans France SAS.
- 5 На 2 февруари 2009 г. японските дружества Sumitomo Electric Industries Ltd, Hitachi Cable Ltd и J-Power Systems Corp. подават съвместно искане за освобождаване от глоба на основание на точка 14 от Известието относно освобождаването от глоби и намаляването на техния размер, а при условията на евентуалност, искане за намаляване на размера на глобите на основание на точка 27 от Известието. Впоследствие те правят и устни изявления пред Комисията и предоставят документи.
- 6 В хода на разследването Комисията изпраща на предприятия от сектора за производство и доставка на подземни и подводни електрически кабели множество искания за информация съгласно член 18 от Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове [101 ДФЕС] и [102 ДФЕС] (ОВ L 1, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167), и точка 12 от Известието относно освобождаването от глоби и намаляването на техния размер.
- 7 На 30 юни 2011 г. Комисията образува производство и приема изложение на възраженията срещу следните юридически лица: Nexans France, Nexans, Pirelli & C. SpA, Prysmian Cavi e Sistemi Energia, Prysmian, The Goldman Sachs Group, Inc., Sumitomo Electric Industries, Hitachi Cable, J-Power Systems, Furukawa Electric Co. Ltd, Fujikura Ltd, Viscas Corp., SWCC Showa Holdings Co.

Ltd, Mitsubishi Cable Industries Ltd, Exsym Corp., ABB, ABB Ltd, nkt cables GmbH, NKT Holding A/S, Silec Cable SAS, Grupo General Cable Sistemas, SA, Safran SA, General Cable Corp., LS Cable & System Ltd, Taihan Electric Wire Co. Ltd и жалбоподателите.

- 8 От 11 до 18 юни 2012 г. всички адресати на изложението на възраженията, с изключение на Furukawa Electric, участват в административно изслушване пред Комисията.
- 9 С решения от 14 ноември 2012 г., Nexans France и Nexans/Комисия (Т-135/09, ЕУ:Т:2012:596), и от 14 ноември 2012 г., Prysmian и Prysmian Cavi e Sistemi Energia/Комисия (Т-140/09, непубликувано, ЕУ:Т:2012:597), Общият съд отменя частично решенията за проверка, адресирани, от една страна, до Nexans и Nexans France, и от друга, до Prysmian и Prysmian Cavi e Sistemi Energia, доколкото тези решения се отнасят до електрическите кабели — различни от подводните и подземните електрически кабели с високо напрежение — и свързаните с тях материали, и отхвърля жалбите в останалата им част. На 24 януари 2013 г. Nexans и Nexans France обжалват първото от тези съдебни решения. С решение от 25 юни 2014 г., Nexans и Nexans France/Комисия (С-37/13 Р, ЕУ:С:2014:2030), Съдът отхвърля жалбата.
- 10 На 2 април 2013 г. Комисията приема Решение С(2014) 2139 окончателен относно производството по член 101 [ДФЕС] и член 53 от Споразумението за ЕИП (дело АТ.39610 — Електрически кабели) (наричано по-нататък „обжалваното решение“).

В. Обжалваното решение

1. Разглежданото нарушение

- 11 Член 1 от обжалваното решение гласи, че няколко предприятия са участвали през различни периоди от време в единно продължено нарушение на член 101 ДФЕС в „сектора на подводните и/или подземните електрически кабели с (много) високо напрежение“. По същество Комисията констатира, че от февруари 1999 г. до края на януари 2009 г. основните европейски, японски и южнокорейски производители на подводни и подземни електрически кабели са участвали в мрежа от многостранни и двустранни срещи и са установили контакти с цел ограничаване на конкуренцията в областта на проектите за подземни и подводни електрически кабели с (много) високо напрежение в конкретни региони, като са си разпределили пазарите и клиентите и по този начин са нарушили нормалния конкурентен процес (съображения 10—13 и 66 от посоченото решение).
- 12 В обжалваното решение Комисията приема, че картелът има две основни конфигурации, които съставляват едно цяло. По-специално, според Комисията картелът се състои от две части, а именно от:
 - „картелна конфигурация А/Р“, която обединява европейските предприятия, наричани общо „членове Р“, японските предприятия, обозначени като „членове А“, и южнокорейските предприятия, обозначени като „членове К“. Тази конфигурация позволява разпределянето на територии и клиенти между европейските, японските и южнокорейските производители. Това разпределяне се извършва въз основа на споразумението за „национална територия“, по силата на което японските и южнокорейските производители не се конкурират за проекти на „националната територия“ на европейските производители, а последните се ангажират да стоят настрана от пазарите на Япония и Южна Корея. Освен това се извършва разпределяне на проекти и в „износните територии“, а именно останалия свят, с изключение по-специално на Съединените щати, като за определен период от време се спазва „квотата 60/40“, което означава, че 60 % от проектите са запазени за европейските производители, а 40 % остават за азиатските производители;

- „европейска картелна конфигурация“, която включва разпределянето на територии и клиенти между европейските производители за проекти, които трябва да се реализират на европейската „национална територия“, или за проекти, които са разпределени на европейските производители (вж. т. 3.3 от обжалваното решение, и по-специално съображения 73 и 74 от това решение).
- 13 Комисията констатира, че участниците в картела са предвидили задължения за докладване на данни с цел проследяване на изпълнението на споразуменията за разпределяне (съображения 94—106 и 111—115 от обжалваното решение).
- 14 Като отчита ролята на различните участници в картела в привеждането му в действие, Комисията ги класира в три групи. Най-напред, тя определя твърдото ядро на картела, към което принадлежат, от една страна, европейските предприятия Nexans France, предприятията, дъщерни дружества на Pirelli & C., по-рано Pirelli SpA, участвали впоследствие в картела (наричани по-нататък „Pirelli“), и Prysmian Cavi e Sistemi Energia, и от друга страна, японските предприятия Furukawa Electric, Fujikura и съвместното им предприятие Viscas, както и Sumitomo Electric Industries, Hitachi Cable и съвместното им предприятие J-Power Systems (съображения 545—561 от обжалваното решение). По-нататък, тя определя група от предприятия, които не са част от твърдото ядро, но които все пак не могат да се считат за маргинални участници в картела, и класира в тази група ABB, Exsym, Brugg Kabel и образуването, съставено от Sagem SA, Safran и Silec Cable (съображения 562—575 от посоченото решение). Накрая, тя приема, че Mitsubishi Cable Industries, SWCC Showa Holdings. Ltd, LS Cable & System, Taihan Electric Wire и nkt cables са маргинални участници в картела (съображения 576—594 от това решение).

2. Отговорността на жалбоподателите

- 15 Отговорността на Brugg Kabel е ангажирана поради прякото му участие в нарушението в периода от 14 декември 2001 г. до 16 ноември 2006 г. Kabelwerke Brugg е счетено за отговорно за нарушението в качеството му на дружество майка на Brugg Kabel за същия период (съображения 859—861 от обжалваното решение).

3. Наложена глоба

- 16 С член 2, буква б) от обжалваното решение на жалбоподателите е наложена глоба в размер на 8 490 000 EUR при условията на „солидарна отговорност“.
- 17 За изчисляване на размера на глобите Комисията прилага член 23, параграф 2, буква а) от Регламент № 1/2003 и методологията, изложена в Насоките относно метода за определяне на глобите, налагани по силата на [посочения член] (ОВ С 210, 2006 г., стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 4, стр. 264, наричани по-нататък „Насоките за определяне на размера на глобите от 2006 г.“).
- 18 На първо място, що се отнася до основния размер на глобите, след като определя релевантната стойност на продажбите в съответствие с точка 18 от Насоките за определяне на размера на глобите от 2006 г. (съображения 963—994 от обжалваното решение), Комисията определя дела от стойността на продажбите, които отразява тежестта на нарушението, в съответствие с точки 22 и 23 от посочените насоки. В това отношение тя приема, че по естеството си нарушението спада към най-тежките ограничения на конкуренцията, което обосновава налагането на ставка за тежест от 15 %. Освен това Комисията увеличава коефициента за тежест с 2 % за всички адресати на основание на общия пазарен дял и почти световния географски обхват на картела, който обхваща по-специално цялата територия на Европейското икономическо пространство (ЕИП). От друга страна, тя приема, че поведението на

европейските предприятия засяга конкуренцията в по-голяма степен отколкото това на останалите предприятия, тъй като, освен че са участвали в „картелна конфигурация A/R“, европейските предприятия са разпределяли помежду си и проектите за електрически кабели в рамките на „европейската картелна конфигурация“. По тази причина Комисията определя дела от стойността на продажбите, който ще бъде приложен с оглед на тежестта на нарушението, на 19 % за европейските производители и на 17 % за останалите предприятия (съображения 997—1010 от посоченото решение).

- 19 Що се отнася до мултипликационния коефициент за продължителността на нарушението, Комисията прилага по отношение на жалбоподателите коефициент 4,91 за периода от 14 декември 2001 г. до 16 ноември 2006 г. Освен това тя включва в основния размер на глобата допълнителна сума, а именно входна такса, в размер на 19 % от стойността на продажбите. Така определеният основен размер на глобата възлиза на 8 937 000 EUR (съображения 1011—1016 от обжалваното решение).
- 20 На второ място, що се отнася до коригирането на основния размер на глобите, Комисията не установява утежняващи обстоятелства, които могат да окажат влияние върху основния размер на глобата, определен за всеки от участниците в картела, с изключение на АВВ. Що се отнася до смекчаващите обстоятелства обаче, тя решава да отрази в размера на глобите ролята на различните предприятия в прилагането на картела. Така тя намалява с 10 % основния размер на глобата, която трябва да се наложи на маргиналните участници в картела, и с 5 % основния размер на глобата, която трябва да се наложи на предприятията, чието участие в картела е със среден интензитет. Освен това тя предоставя на Mitsubishi Cable Industries, на SWCC Showa Holdings (за периода преди създаването на Exsym), на Cable LS & System и на Taihan Electric Wire допълнително намаление от 1 %, поради това че не са знаели за определени аспекти на единното продължено нарушение и не носят отговорност за тези аспекти. На предприятията, които участват в твърдото ядро на картела, обаче не е предоставено никакво намаление на основния размер на глобата (съображения 1017—1020 и 1033 от обжалваното решение). От друга страна, в приложение на Насоките за определяне на размера на глобите от 2006 г. Комисията намалява допълнително размера на глобата, наложена на Mitsubishi Cable Industries, с 3 % поради ефективното му сътрудничество извън рамките на Известието за освобождаване от глоби или намаляване на техния размер (съображение 1041 от посоченото решение).
- 21 Освен това Комисията решава да освободи от глоба АВВ и да намали с 45 % размера на глобата, наложена на J-Power Systems, Sumitomo Electric Industries и Hitachi Cable, за да отчете сътрудничеството, оказано от тези предприятия в рамките на Известието относно освобождаването от глоби и намаляването на техния размер.

II. Производството и исканията на страните

- 22 На 16 юни 2014 г. жалбоподателите подават жалбата по настоящото дело в секретариата на Общия съд.
- 23 На 28 септември 2016 г. в рамките на процесуално-организационните действия, предвидени в член 89, параграф 3, букви а) и г) от неговия процедурен правилник, Общият съд поставя въпроси на Комисията и я приканва да предостави някои документи, сред които по-специално неверителните версии на отговорите на други адресати на изложението на възраженията.
- 24 След промяна в съставите на Общия съд, в приложение на член 27, параграф 5 от Процедурния правилник съдията докладчик е включен в осми състав (нов състав), на който съответно е разпределено настоящото дело.

- 25 С писмо от 31 октомври 2016 г. Комисията отговаря на въпросите на Общия съд и представя исканите документи, с изключение на неверителните версии на отговорите на изложението на възраженията на Nexans France, Nexans, The Goldman Sachs Group, Sumitomo Electric Industries, Hitachi Cable, J-Power Systems, Furukawa Electric, Fujikura, Mitsubishi Cable Industries, Exsym, nkt cables, NKT Holding, Silec Cable, Grupo General Cable Sistemas, Safran, General Cable, LS Cable & System, ABB, Pirelli & C, Prysmian, Prysmian Cavi e Sistemi Energia, SWCC Showa Holdings, Taihan Electric Wire и Viscas. Комисията уточнява, че въпреки искането ѝ в този смисъл, посочените дружества все още не са подготвили неверителна версия на отговорите си на изложението на възраженията.
- 26 По предложение на съдията докладчик Общият съд (осми състав) решава да започне устната фаза на производството. Устните състезания и отговорите на страните на поставените от Общия съд въпроси са изслушани в съдебното заседание от 1 юни 2017 г.
- 27 Жалбоподателите молят Общия съд:
- да отмени член 1, точка 2, член 2, буква б) и член 3 от обжалваното решение в частта, в която ги задължават „съвместно и солидарно“ да заплатят глоба в размер на 8 490 000 EUR, тъй като са отговорни за извършването на единно продължено нарушение на член 101 ДФЕС и на член 53 от Споразумението за ЕИП в периода от 14 декември 2001 г. до 16 ноември 2006 г.,
 - да отмени частично обжалваното решение в частта, в която ги признава за отговорни и за индивидуални нарушения на член 101 ДФЕС и на член 53 от Споразумението за ЕИП, поради това че са участвали в различни споразумения и съгласувани практики, които съставляват единно продължено нарушение,
 - при условията на евентуалност, да намали размера на наложената им с член 2, буква б) от обжалваното решение глоба,
 - да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.
- 28 Комисията моли Общия съд:
- да отхвърли жалбата,
 - да осъди жалбоподателите да заплатят съдебните разноски.

III. От правна страна

- 29 В жалбата жалбоподателите отправят както искане за частична отмяна на обжалваното решение, така и искане за намаляване на размера на наложената им глоба.

A. По искането за отмяна

- 30 В подкрепа на искането си за отмяна жалбоподателите посочват шест основания. Първото основание е изведено от нарушение на правото на защита и на правото на справедлив съдебен процес. Второто основание е изведено от липсата на компетентност на Комисията да санкционира нарушение, извършено в трети държави, което няма последици в ЕИП. Третото основание е изведено от грешка в преценката и от нарушаване на задължението за мотивиране и на презумпцията за невиновност, прогласена в член 6, параграф 2 от Европейската конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи, подписана в Рим на

4 ноември 1950 г. (наричана по-нататък „ЕКПЧ“), както и в член 48, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“) във връзка с член 6, параграфи 2 и 3 ДЕС, поради погрешното вменяване на отговорност на жалбоподателите за участието им в единно продължено нарушение. Четвъртото основание е изведено от нарушение на задължението за провеждане на разследване поради допуснати фактически грешки и изопачаване на доказателствата във връзка с твърдяното участие на жалбоподателите в картела, както и от нарушение на задължението за мотивиране. Петото основание е изведено от нарушение на „материалното право“ поради неправилно прилагане на член 101 ДФЕС или на член 53 от Споразумението за ЕИП. Шестото основание е изведено от нарушение на член 23, параграфи 2 и 3 от Регламент № 1/2003, както и на принципите на равно третиране и на пропорционалност, от грешка в мотивите, от множество грешки в преценката и от злоупотреба с власт при изчисляване на размера на глобата, наложена на жалбоподателите.

1. По първото основание, изведено от нарушение на правото на защита и на правото на справедлив съдебен процес

- 31 Първото основание се състои от две части. Първата част е изведена от нарушение на правото на справедлив съдебен процес поради отказа на Комисията да изпрати на жалбоподателите исканията за предоставяне на информация и изложението на възраженията на немски език. Втората част е изведена от нарушение на правото на защита поради отказа на Комисията да предостави на жалбоподателите достъп до отговорите на изложението на възраженията на другите предприятия, в които евентуално се съдържа оневиняваща информация.

а) По изпращането на английски език на исканията за предоставяне на информация и на изложението на възраженията

- 32 Жалбоподателите поддържат, че Комисията е нарушила правото им на справедлив съдебен процес и правото им на защита, като им е изпратила исканията за предоставяне на информация и изложението на възраженията на английски език, въпреки че Brugg Kabel многократно е изразявало желание комуникацията да се извършва на немски език.
- 33 Жалбоподателите изтъкват, че по силата на правото на справедлив съдебен процес, на принципа на зачитане на правото на защита и на член 6, параграф 3, буква а) от ЕКПЧ, когато се обръща към дружество, чието седалище се намира на територията на държава, която не е членка на ЕИП, Комисията е длъжна да използва официалния език на тази държава, ако този език е един от официалните езици на Европейския съюз, както и един от работните езици на Комисията. Следователно, както впрочем се уточнявало в документ на Комисията, озаглавен „Antitrust Manual of Procedures“, в кореспонденцията с дружество като Brugg Kabel, чието седалище е в кантона Аргау (Швейцария), където официалният език е немски, Комисията е длъжна да използва този език или да бъде освободена от това си задължение от посоченото дружество най-късно до изпращането на изложението на възраженията.
- 34 В случая обаче Комисията първоначално се била обърнала към Brugg Kabel на английски език, а след това в телефонен разговор от 23 октомври 2009 г. длъжностно лице от генерална дирекция „Конкуренция“ на Комисията информирало представителите на това дружество, че Комисията не може да уважи молбата му искането за предоставяне на информация от 20 октомври 2009 г. да му бъде изпратено на немски език, тъй като седалището на дружеството не е в държава — членка на Съюза. Жалбоподателите посочват, че едва след този отказ представителите на дружеството са поискали превод, и то само частичен, на искането за предоставяне на информация, което личало от писмото, изпратено на Комисията на 27 октомври 2009 г. Следователно, противно на поддържаното от Комисията, дружеството не било изчакало изслушването пред служителя по изслушването, за да поиска от Комисията да комуникира с

него на немски език. Освен това желанието на дружеството да се използва немски език като език на производството ясно личало от факта, че то е отговорило именно на този език на всички искания за предоставяне на информация, както и на изложението на възраженията.

- 35 Отказът на Комисията да изпрати на Brugg Kabel исканията за предоставяне на информация и изложението на възраженията на немски език изисквал да се отдели време за превод на въпросните документи от английски на немски език, което довело до намаляване на времето, което това дружество обичайно би посветило на защитата си. В това отношение жалбоподателите поддържат, че противно на изтъкнатото от Комисията, владеенето на английски език в дружеството не отговаря на изискванията на член 6, параграф 3, буква а) от ЕКПЧ. Точно обратното, както ежедневната работа, така и заседанията на ръководството и на одиторите обичайно се провеждали на немски език. Освен това според жалбоподателите именно немският език бил езикът, на който се водела вътрешната кореспонденция на дружеството и на който се съставяли вътрешните документи като годишните доклади или указанията за ръководство, които впоследствие се превеждали на английски език от външен доставчик на услуги. Накрая, обстоятелството, че спорните контакти между Brugg Kabel и останалите производители на електрически кабели са се провеждали главно на английски език, било без значение, тъй като това били чисто технически изявления на сътрудници, които използват професионалния език на производителите на кабели, докато в изложението на възраженията се отправяли сложни упреци, които дружеството трябвало да може да разбере напълно, за да може да ги анализира от техническа и от правна гледна точка.
- 36 От друга страна, жалбоподателите изтъкват, че Комисията е нарушила и правото им на защита пред Общия съд, тъй като в писмената си защита е използвала цитати на английски и френски език, които не са преведени, както изисква член 35, параграф 3 от Процедурния правилник на Общия съд от 2 май 1991 г. Според тях тази липса на превод не може да се поправи на етапа на дубликата, тъй като такова поправяне би било недопустимо, понеже те вече са изтъкнали оплакването за нарушение на езика на производството в жалбата си. От това следвало, че всички части на писмената защита, които съдържат такива цитати, трябва да се отхвърлят като недопустими.
- 37 Комисията оспорва доводите на жалбоподателите.
- 38 В това отношение трябва да се припомни, че макар ЕКПЧ да не представлява юридически акт, формално интегриран в правния ред на Съюза, докато Съюзът не се присъедини към нея, член 6, параграф 3 ДЕС предвижда, че признатите от тази конвенция основни права са част от правото на Съюза като общи принципи, а член 52, параграф 3 от Хартата изисква съдържашите се в нея права, съответстващи на права, гарантирани от конвенцията, да имат същия смисъл и обхват като дадените им в последната (вж. в този смисъл решение от 18 юли 2013 г., Schindler Holding и др./Комисия, С-501/11 Р, ЕУ:С:2013:522, т. 32 и цитираната съдебна практика).
- 39 Трябва да се припомни също, че съгласно член 6, параграф 3, буква а) от ЕКПЧ всяко лице, обвинено в криминално престъпление, има право да бъде незабавно и в подробности информирано за характера и причините за обвинението срещу него на разбираем език.
- 40 Трябва да се припомни също че съгласно съдебната практика Комисията не може да бъде квалифицирана като „съд“ по смисъла на член 6 от ЕКПЧ (вж. решение от 10 март 1992 г., Shell/Комисия, Т-11/89, ЕУ:Т:1992:33, т. 39 и цитираната съдебна практика). Освен това спазването на член 6 от ЕКПЧ не изключва възможността в производство с административен характер да бъде наложено „наказание“ първо от административен орган, който не отговаря на предвидените в член 6, параграф 1 от ЕКПЧ условия, при положение че решението на посочения орган подлежи на последващ контрол от съдебен орган с правомощие за пълно

съдебен контрол (вж. в този смисъл решение от 18 юли 2013 г., Schindler Holding и др./Комисия, С-501/11 Р, ЕU:С:2013:522, т. 35). От това следва, че жалбоподателите не могат да се позоват на нарушение на член 6 от ЕКПЧ от страна на Комисията.

- 41 Наред с това обаче трябва да се припомни, че съгласно съдебната практика правото на защита, което по силата на член 41 от Хартата е присъщ елемент на правото на добра администрация, трябва да се спазва при всякакви обстоятелства, по-конкретно във всяко производство, което може да доведе до налагане на санкции, дори ако става въпрос за административна процедура. Следователно, за да се спази това право, е необходимо още по време на административното производство на заинтересованото предприятие или съвкупност от предприятия да се даде възможност да изложат надлежно своето становище относно наличието и релеванността на твърдените от Комисията факти, нарушения и обстоятелства (вж. решение от 27 септември 2012 г., Shell Petroleum и др./Комисия, Т-343/06, ЕU:Т:2012:478, т. 82 и 88 и цитираната съдебна практика).
- 42 От съдебната практика следва също, че Комисията трябва да зачита правото на защита на предприятията както по време на административно производство, което може да доведе до налагането на санкции, така и в хода на производствата по предварително разследване, тъй като е важно да се избегне непоправимото засягане на това право в рамките на тези производства, и по-специално при проверките, които може да се окажат определящи за събирането на доказателства за неправомерното поведение на предприятия, което може да ангажира отговорността им (решение от 14 ноември 2012 г., Nexans France и Nexans/Комисия, Т-135/09, ЕU:Т:2012:596, т. 41).
- 43 Именно в светлината на принципите, припомнени в точки 38—42 по-горе, трябва да се провери дали изпращането до жалбоподателите на исканията за предоставяне на информация и на изложението на възраженията на английски език е накърнило правото им на защита.
- 44 Първо, що се отнася до изпращането на английски език на искания за предоставяне на информация, следва да се отбележи, че както бе припомнено в точка 42 по-горе, задължението на Комисията да спазва правото на защита в рамките на производствата по предварително разследване, предхождащи започването на същинското производство относно картел, цели да се избегне засягането на това право в рамките на тези производства. По тази причина Комисията трябва да спазва правото на защита по-специално при проверките, които може да се окажат определящи за събирането на доказателства за неправомерното поведение на предприятия, което може да ангажира отговорността им.
- 45 Следва да се приеме, че такава логика се прилага и за исканията за предоставяне на информация, изпратени от Комисията на съответните предприятия по време на процедурата по предварително разследване, тъй като отговорите на тези искания могат да бъдат използвани от Комисията, както в случая, за да докаже неправомерния характер на поведението на тези предприятия.
- 46 Трябва да се констатира обаче, че макар исканията за предоставяне на информация от 7 април 2009 г., 20 октомври 2009 г., 31 март 2010 г. и 29 ноември 2010 г., изпратени от Комисията до Brugg Kabel, да са били изготвени на английски език, от материалите по преписката става ясно, че жалбоподателите са били в състояние да разберат в достатъчна степен тези искания и да отговорят на всяко едно от тях. Трябва да се подчертае също, че Brugg Kabel е поискало превод само на някои страници от искането на Комисията от 20 октомври 2009 г. и че след като Комисията е предоставила въпросния превод, Brugg Kabel е отговорило на това искане за предоставяне на информация. Трябва да се подчертае също че Комисията не е искала от Brugg Kabel да отговори на английски език на исканията за предоставяне на информация. Ето защо трябва да се констатира, че Brugg Kabel е било в състояние да изложи надлежно становището си относно поисканата от Комисията информация.

- 47 Освен това, доколкото доводите на жалбоподателите могат да се тълкуват в смисъл, че отказът на Комисията да изпрати на Brugg Kabel исканията за предоставяне на информация на немски език, представлява, както се посочва в писмото им 27 октомври 2009 г., нарушение на член 41, параграф 4 от Хартата, тези доводи не са убедителни. Всъщност тази разпоредба прогласява правото на всяко лице да се обръща към институциите на един от официалните езици на Договорите и да получи отговор на този език. В случая обаче трябва да се констатира, че Комисията е тази, която се е обърнала към Brugg Kabel и е поискала отговор от него, а не обратното.
- 48 Второ, що се отнася до изпращането на английски език на изложението на възраженията, трябва се посочи, че както бе припомнено в точка 42 по-горе, ако Комисията е длъжна да спазва правото на защита в рамките на производство по предварително разследване, тя а fortiori е длъжна да спазва това право и след официалното образуване на административно производство, което може да доведе до налагането на санкции на засегнатите предприятия.
- 49 В случая обаче, независимо от това какво точно е равнището на владене на английски език на персонала и на ръководителите на жалбоподателите, трябва да се констатира, че както е видно от писмото, изпратено от Brugg Kabel на Комисията на 1 септември 2011 г., жалбоподателите не са поискали допълнителен срок за отговор на изложението на възраженията поради необходимостта от извършване на превод, а за да разполагат с допълнително време да разгледат подробно всички документи от преписката и многобройните твърдения в изложението на възраженията предвид ограничените ресурси, които могат да отделят за тази задача. Трудно може да се повярва, че ако жалбоподателите са изпитвали затруднения да разберат изложението на възраженията на английски език или са имали нужда от още време, за да го преведат, те нямало да посочат тези обстоятелства в мотивите на искането си за удължаване на срока за отговор на изложението на възраженията. Трябва да се констатира също, че макар отговорът им да е бил изготвен на немски език, жалбоподателите са успели да отговорят на изложението на възраженията, което също показва, че са имали достатъчно познания по английски език, за да разберат естеството и основанието на отправеното им обвинение и да изложат надлежно позицията си по този въпрос.
- 50 Предвид гореизложеното доводите на жалбоподателите, изведени от нарушение на правото им на защита в административното производство, поради това че исканията за предоставяне на информация и изложението на възраженията са им били изпратени на английски език, трябва да се отхвърлят като неоснователни.
- 51 От друга страна, що се отнася до твърдяното нарушение на правото на защита на жалбоподателите в рамките на настоящото съдебно производство, най-напред трябва да се посочи, че това твърдение не може да се отхвърли като неотнормимо, поради това че е било изтъкнато в подкрепа на основание, изведено от нарушението на правото на защита на Brugg Kabel в рамките на административното производство.
- 52 Освен това доводът на жалбоподателите, че трябва да се отхвърлят като недопустими определени пасажи от писмената защита, с мотива че, тъй като в тях не е спазен езикът на производството, те накърняват правото им на защита, не може да бъде уважен.
- 53 В това отношение е безспорно, че езикът на производството по настоящото дело е немски. Освен това от член 35, параграф 3, първа и втора алинея от Процедурния правилник от 2 май 1991 г., приложим към датата на подаване на писмената защита, следва че езикът на производството се използва по-конкретно в писмените становища и в устните състезания между страните, включително в приложените доказателства и документи, и че всички представени или приложени доказателства и документи, съставени на друг език, се придружават от превод на езика на производството.

- 54 От това следва, че Комисията е била длъжна да предостави превод на езика на производството на пасажите, които са били цитирани на друг език в писмената защита. Комисията не може да се освободи от това задължение единствено с мотива, че някои от тези пасажии са преведени в обжалваното решение, което е приложено към жалбата, или че други пасажии са взети от приложенията към жалбата или че става дума за изявления на служител на жалбоподателите.
- 55 Трябва да се констатира обаче, че Комисията е поправила тази формална нередовност, като е предоставила превод на въпросните пасажии в приложенията към дубликата.
- 56 Противно на поддържаното от жалбоподателите, фактът, че те вече са повдигнали в жалбата оплакване, изведено от неспазването на езика на производството, не е пречка за подобна поправка. Всъщност достатъчно е да се посочи, че въпросното оплакване се отнася до езика, използван от Комисията в административното производство, който не може да предопредели езика на производството в съдебното производство.
- 57 От това следва, че пасажите от писмената защита, които са на език, различен от езика на производството, не са недопустими.
- 58 Предвид гореизложените съображения първата част от първото основание трябва да се отхвърли по същество.

б) По отказа на Комисията да предостави достъп до отговорите на други адресати на изложението на възраженията

- 59 Жалбоподателите упрекуват Комисията, че е нарушила правото им на защита, като е отказала да предостави достъп на тях или на техния адвокат до неуповителната версия на отговорите на други адресати на изложението на възраженията — с изключение на силно ограничаване достъп, предоставен до отговорите на АВВ и на J-Power Systems — въпреки че в тези отговори се съдържат потенциално оневиняващи доказателства по-специално що се отнася до предмета на срещата от 14 декември 2001 г. в Дивон-ле-Бен (Франция), която Комисията погрешно счита за начало на участието на Brugg Kabel в нарушението, и до прекъсването на участието на това дружество в нарушението през 2005 г.
- 60 Жалбоподателите поддържат, че разкриването на отговорите на други адресати на изложението на възраженията е оправдано, тъй като, от една страна, както е постановил Съдът в решение от 7 януари 2004 г., Aalborg Portland и др./Комисия (С-204/00 Р, С-205/00 Р, С-211/00 Р, С-213/00 Р, С-217/00 Р и С-219/00 Р, ЕУ:С:2004:6), Комисията не може да решава сама кои са релевантните за защитата им елементи, което впрочем тя не е и в състояние да направи, и от друга страна, те са упрекнати, че са участвали в единно продължено нарушение, в резултат на което е било счтено, че носят отговорност за практики, прилагани от други предприятия, в които те не са участвали и за които евентуално не са знаели.
- 61 Според жалбоподателите, противно на поддържаното от Комисията, предоставянето на достъп до отговорите на други адресати на изложението на възраженията, които могат да съдържат оневиняващи доказателства, не би довело в случая до безкрайно забавяне на приключването на административното производство, тъй като Комисията вече е предоставила такъв достъп на други адресати на изложението на възраженията.
- 62 Освен това жалбоподателите изтъкват, че от тях не може да се изисква да предоставят — за да докажат, че документите съдържат потенциално оневиняваща информация, която би била полезна за защитата им — точни указания относно съдържанието на тези документи, до които те по дефиниция са нямали достъп. Изискването за наличие на начало на доказателство за това, така както това изискване е предвидено в решение от 27 септември 2012 г., Shell Petroleum и

др./Комисия (Т-343/06, ЕУ:Т:2012:478), което Комисията цитира, имало за цел да облекчи доказателствената тежест на предприятията, на които Комисията е отказала достъп, и не трябвало да се тълкува по такъв начин, че да направи невъзможно представянето на такова доказателство. Според жалбоподателите в случая било достатъчно да посочат, както и правят, че отговорите на другите адресати на изложението на възраженията могат да потвърдят, че никое от предприятията, за които се твърди, че са участвали в картела, не твърди, че срещата от 14 декември 2001 г. в Дивон-ле-Бен е била „среща R“, по време на която Brugg Kabel е участвало в прилагането на картела.

- 63 Комисията оспорва доводите на жалбоподателите.
- 64 В това отношение, на първо място, що се отнася до тезата на жалбоподателите, че Комисията е длъжна да им предостави достъп до отговорите на други адресати на изложението на възраженията, тъй като тя не може да решава сама кои от документите, събрани в хода на производството, са релевантни за тяхната защита, следва да се констатира, че тази теза не може да бъде приета.
- 65 Всъщност трябва да се припомни, че съгласно член 27, първа алинея от Регламент № 1/2003, преди да вземе решенията, предвидени в членове 7, 8 и 23 и член 24, параграф 2 от този регламент, Комисията предоставя на предприятията или на сдруженията на предприятия, ответни страни в производството пред Комисията, възможност да бъдат изслушани по въпросите, по които Комисията е предявила възражения. Същата разпоредба предвижда, че „Комисията основава своите решения само на онези предявени възражения, по които засегнатите страни са имали възможност да изразят становище“, и че „[ж]албоподателите се привличат за тясно сътрудничество по производството“.
- 66 Така достъпът до преписката по дела, свързани с конкуренцията, има за цел по-конкретно да се позволи на адресатите на изложение на възраженията да се запознаят с доказателствата, съдържащи се в преписката на Комисията, за да могат ефективно да се произнесат по изводите, до които е достигнала Комисията в своето изложение на възраженията въз основа на тези доказателства (решение от 2 октомври 2003 г., Corus UK/Комисия, С-199/99 Р, ЕУ:С:2003:531, т. 125). Следователно достъпът до преписката е част от процесуалните гаранции, които имат за цел да закрилят правото на защита, и по-конкретно да гарантират ефективното упражняване на правото на изслушване.
- 67 Съгласно съдебната практика правото на достъп до преписката предполага, че Комисията предоставя възможност на засегнатото предприятие да проучи всички документи, съдържащи се в преписката по разследването, които могат да бъдат от значение за неговата защита. Същите обхващат както уличаващите, така и оневиняващите документи, с изключение на търговските тайни на други предприятия, вътрешните документи на Комисията и други поверителни сведения (решение от 7 януари 2004 г., Aalborg Portland и др./Комисия, С-204/00 Р, С-205/00 Р, С-211/00 Р, С-213/00 Р, С-217/00 Р и С-219/00 Р, т. 68 и цитираната съдебна практика).
- 68 Едва в началото на състезателната административна фаза обаче заинтересуваното предприятие е информирано посредством изложението на възраженията за всички съществени обстоятелства, на които Комисията се основава на този стадий на производството, и това предприятие разполага с право на достъп до преписката, за да се гарантира ефективното упражняване на неговото право на защита. Следователно отговорът на другите страни на изложението на възраженията по принцип не се включва в съвкупността от документи по преписката по разследването, с които страните могат да правят справка (решения от 30 септември 2009 г., Hoechst/Комисия, Т-161/05, ЕУ:Т:2009:366, т. 163, от 12 юли 2011 г., Toshiba/Комисия, Т-113/07, ЕУ:Т:2011:343, т. 42, и от 12 юли 2011 г., Mitsubishi Electric/Комисия, Т-133/07, ЕУ:Т:2011:345, т. 41).

- 69 Все пак, ако Комисията възнамерява да се позове на част от отговор на изложение на възраженията или на документ, приложен към такъв отговор, за да установи наличието на нарушение в процедура по прилагане на член 101, параграф 1 ДФЕС или на член 53, параграф 1 от Споразумението за ЕИП, на другите участващи в тази процедура предприятия трябва да се даде възможност да се произнесат по това доказателство. При тези обстоятелства въпросната част от отговора на изложението на възраженията или документът, приложен към него, всъщност представлява уличаващо доказателство срещу различните предприятия, участвали в нарушението (решения от 12 юли 2011 г., Toshiba/Commission, Т-113/07, ЕУ:Т:2011:343, т. 43 и от 12 юли 2011 г., Mitsubishi Electric/Комисия, Т-133/07, ЕУ:Т:2011:345, т. 42).
- 70 По аналогия, ако част от отговор на изложение на възраженията или приложен към такъв отговор документ може да бъде от значение за защитата на предприятие, доколкото му позволява да се позове на доказателства, които не съвпадат с изводите, направени от Комисията на този стадий, тази част от отговора или този документ представлява оневиняващо доказателство. В този случай на съответното предприятие трябва да се даде възможност да разгледа въпросната част от отговор или въпросния документ и да се произнесе по тях (решения от 12 юли 2011 г., Toshiba/Комисия, Т-113/07, ЕУ:Т:2011:343, т. 44 и от 12 юли 2011 г., Mitsubishi Electric/Комисия, Т-133/07, ЕУ:Т:2011:345, т. 43).
- 71 От друга страна, трябва да се припомни, че точка 8 от Известието на Комисията относно правилата за достъп до преписката на Комисията при производства по членове 101 ДФЕС и 102 ДФЕС, членове 53, 54 и 57 от Споразумението за ЕИП и по Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета (ОВ С 325, 2005 г., стр. 7; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 4, стр. 220) предвижда, че „преписката на Комисията“ при разследване в областта на конкуренцията се състои от всички документи, които са получени, представени и/или събрани от генерална дирекция „Конкуренция“ на Комисията в хода на проучването. В точка 27 от посоченото известие се уточнява следното:
- „Достъп до преписката се предоставя при поискване и обикновено само веднъж, след като Комисията обяви своите възражения на страните с цел гарантиране принципа на равнопоставеност и опазване правото им на защита. Следователно по принцип достъп не се предоставя до отговорите на други страни по възраженията на Комисията.
- Въпреки това дадена страна може да получи достъп до документи, получени след обявяване на възраженията на по-късен етап от административното производство, ако въпросните документи представляват нови доказателства — независимо дали от инкриминиращ или оневиняващ характер — и се отнасят до тези твърдения във възраженията на Комисията, които касаят въпросната страна. Това важи особено за случаите, когато Комисията възнамерява да се позове на нови доказателства“.
- 72 От това следва, че противно на поддържаното от жалбоподателите, Комисията е тази, която трябва да извърши първоначална оценка на евентуалния оневиняващ характер на информацията, която се съдържа в документите, събрани след изложението на възраженията, когато съответното предприятие иска достъп до тези документи.
- 73 В това отношение жалбоподателите не могат да се позовават на съдебната практика, според която Комисията, която връчва изложението на възраженията и взема решение за налагане на санкция, не може сама да определя документите от полза за защитата на засегнатото предприятие, тъй като това съображение, което се отнася до съдържащите се в преписката пред Комисията документи, не може да се приложи към отговорите на изложението на възраженията на Комисията, дадени от други засегнати страни (решение от 27 септември 2012 г., Shell Petroleum и др./Комисия, Т-343/06, ЕУ:Т:2012:478, т. 89).

- 74 Освен това следва да се отхвърли тезата на жалбоподателите, че обстоятелството, че са били упрекнати в участие в единно продължено нарушение, обосновава възможността да им бъде предоставен достъп до отговорите на други адресати на изложението на възраженията, така че те самите да идентифицират в тези отговори оневиняващите ги доказателства. Всъщност достатъчно е да се посочи, че в делата, довели до постановяване на решения от 12 юли 2011 г., Toshiba/Комисия (Т-113/07, ЕУ:Т:2011:343), от 12 юли 2011 г., Mitsubishi Electric/Комисия (Т-133/07, ЕУ:Т:2011:345), и от 27 септември 2012 г., Shell Petroleum и др./Комисия (Т-343/06, ЕУ:Т:2012:478), жалбоподателите също са били упрекнати, че са участвали в единно продължено нарушение.
- 75 На второ място, що се отнася до довода на жалбоподателите, че по същество Комисията е нарушила правото им на защита, като е отказала — тъй като е преценила неправилно значението за защитата им на информацията, която се съдържа в отговорите на други адресати на изложението на възраженията — да им предостави достъп до неуприличените версии на тези отговори, трябва да се констатира, че този довод също не може да бъде уважен.
- 76 Трябва да се припомни, че когато документ, с който разполага Комисията, може да се определи като оневиняващо доказателство, тъй като може да оневини предприятие, което е било упрекнато, че е участвало в картел, не е оповестен на въпросното предприятие, правото на защита на това предприятие е било нарушено, ако то докаже, че въпросният документ е могъл да бъде полезен за неговата защита (вж. в този смисъл решение от 19 декември 2013 г., Siemens и др./Комисия, С-239/11 Р, С-489/11 Р и С-498/11 Р, непубликувано, ЕУ:С:2013:866, т. 367).
- 77 За целта трябва да се докаже, че неоповестяването е могло да повлияе в ущърб на въпросното предприятие върху протичането на производството и върху съдържанието на решението на Комисията или пък е могло да възпрепятства или да затрудни защитата на интересите на това предприятие в хода на административното производство (решение от 19 декември 2013 г., Siemens и др./Комисия, С-239/11 Р, С-489/11 Р и С-498/11 Р, непубликувано, ЕУ:С:2013:866, т. 368).
- 78 Възможността неоповестен документ да е могъл да окаже влияние върху протичането на производството и върху съдържанието на решението на Комисията, може да се установи само след предварително разглеждане на някои доказателства, от които да е видно, че неоповестените документи са могли — от гледна точка на тези доказателства — да имат значение, което не е трябвало да се пренебрегва (решение от 14 март 2013 г., Fresh Del Monte Produce/Комисия, Т-587/08, ЕУ:Т:2013:129, т. 688).
- 79 Във връзка с това от жалбоподатели, които са повдигнали основание, изведено от нарушение на правото им на защита, не би могло да се изисква в жалбата си да изложат обосновани доводи или да опишат подробно съвкупност от улики, за да докажат, че административното производство е могло да приключи с друг резултат, ако те бяха имали достъп до някои доказателства, до които всъщност никога не им е бил даден достъп. Такъв подход наистина би означавал от тях да се изисква *probatio diabolica* (решение от 14 март 2013 г., Fresh Del Monte Produce/Комисия, Т-587/08, ЕУ:Т:2013:129, т. 689).
- 80 Все пак жалбоподателят трябва да представи начална улика за ползата от документите, до които не е даден достъп, за неговата защита (решение от 14 март 2013 г., Fresh Del Monte Produce/Комисия, Т-587/08, ЕУ:Т:2013:129, т. 690).
- 81 Ето защо в случая трябва да се провери дали изтъкнатите от жалбоподателите доводи представляват началната улика за ползата от отговорите на други адресати на изложението на възраженията за тяхната защита.

- 82 Жалбоподателите твърдят, че достъпът до отговорите на другите адресати на изложението на възраженията е щял да им позволил да докажат един отрицателен факт, а именно че нито Pirelli, нито Nexans France са твърдели, че срещата от 14 декември 2001 г. в Дивон-ле-Бен, която според Комисията бележи началото на участието на жалбоподателите в картела, е била среща във формат „R“. Освен това те считат, че тези отговори са щели да им позволят да потвърдят, че останалите членове на картела са знаели, че те са прекъснали участието си в картела през 2005 г.
- 83 Първо, що се отнася до срещата от 14 декември 2001 г. в Дивон-ле-Бен, трябва да се посочи, че противно на поддържаното от Комисията, обстоятелството, че тази среща е посочена в искането ѝ за предоставяне на информация от 31 март 2010 г. и че жалбоподателите са имали достъп до отговорите на други адресати на това искане за информация, не изключва техния интерес да поискат достъп до отговорите на други адресати на изложението на възраженията. Всъщност съдържанието на отговорите на Nexans France и на Pirelli на искането на Комисията за предоставяне на информация от 31 март 2010 г., в които тези участници в картела не са изразили становище относно участието си в срещата от 14 декември 2001 г. в Дивон-ле-Бен и относно предмета на тази среща, не може да предопредели позицията им в това отношение в отговорите им на изложението на възраженията.
- 84 Трябва да се отбележи обаче, че дори да се приеме за доказано, обстоятелството, че в отговорите си на изложението на възраженията останалите участници в картела не са изразили позиция относно характера на срещата от 14 декември 2001 г. в Дивон-ле-Бен, само по себе си не може да подпомогне защита на жалбоподателите.
- 85 Всъщност безспорно е, че в изложението на възраженията Комисията е посочила, че на 14 декември 2001 г. в Дивон-ле-Бен е била организирана среща във формат „R“ и че при всички положения в тази среща са участвали Nexans France, представлявано от г-н Safran, Sagem, представлявано от г-н V., и Brugg Kabel, представлявано от г-н N.
- 86 Фактът обаче, че изправени пред такова обвинение Nexans France, както и Sagem, не са се опитали евентуално да оспорят в отговорите си на изложението на възраженията естеството на срещата от 14 декември 2001 г. в Дивон-ле-Бен, е доказателство по-скоро за това, че те признават действията, в които са били обвинени от Комисията в това отношение.
- 87 Освен това, доколкото доводите на жалбоподателите се отнасят и до твърдяното невземане на становище от страна на Pirelli по естеството на срещата от 14 декември 2001 г. в Дивон-ле-Бен, те трябва да се отхвърлят, тъй като жалбоподателите са признали участието на Pirelli в посочената среща в отговорите си на изложението на възраженията (вж. т. 152 по-долу). Всъщност, тъй като в изложението на възраженията Комисията не е обвинила Pirelli, че е участвало в тази среща, във всички случаи невземането на становище от последното относно естеството на срещата не може да се тълкува като потвърждение за това дали срещата е имала или не антиконкурентен характер.
- 88 Второ, що се отнася до довода на жалбоподателите, че отговорите на други адресати на изложението на възраженията несъмнено съдържат данни, които могат да докажат, че те са прекъснали участието си в картела през 2005 г., трябва да се посочи, че този довод не е достатъчно конкретен. Всъщност жалбоподателите не посочват кои факти могат да бъдат доказани с отговорите на други адресати на изложението на възраженията или кои конкретни твърдения на Комисията в изложението на възраженията относно участието им в картела през 2005 г. могат да се поставят под въпрос от тези отговори. Освен това жалбоподателите не посочват по какви причини считат, че в отговорите на всички адресати на изложението на възраженията могат да се намерят оневиняващи доказателства за участието им в картела през 2005 г.

- 89 Ето защо следва да се приеме, че доводите на жалбоподателите не са от такова естество, че да предоставят начална улика за полезността за защитата им на отговорите на другите адресати на изложението на възраженията, които не са им били разкрити.
- 90 С оглед на съдебната практика, припомнена в точка 73 по-горе, следва да се отхвърли като неоснователен и доводът на жалбоподателите, повдигнат в съдебното заседание, съгласно който фактът, че Комисията не е изготвила неупотребителна версия на отговорите на всички адресати на изложението на възраженията, така че евентуалните съдържащи се в тях оневиняващи доказателства за дадено предприятие да могат да се доведат до знанието на това предприятие, показвал, че в случая Комисията не е спазила принципа на равни процесуални възможности.
- 91 Следователно трябва да се отхвърлят по същество втората част от първото основание, както и първото основание в неговата цялост.

2. По второто основание, изведено от липсата на компетентност на Комисията да санкционира нарушение, извършено в трети държави, което няма последици в ЕИП

- 92 Жалбоподателите поддържат, че Комисията няма компетентност да прилага член 101 ДФЕС към практиките, възникнали извън ЕИП, и към проектите, които трябва да се реализират извън ЕИП, когато те не са породили последици в рамките на ЕИП. При липсата на доказателства, че практиките, свързани с всеки един от тези проекти, имат непосредствени, съществени и предвидими последици в ЕИП по смисъла на съдебната практика, Комисията не можела просто да ги свърже с единното продължено нарушение, за да обоснове своята извънтериториална компетентност, освен ако не се допуснела възможността Комисията да придаде на тази компетентност неограничен характер.
- 93 Комисията оспорва доводите на жалбоподателите.
- 94 В това отношение, що се отнася до териториалната приложимост на член 101 ДФЕС и на член 53 от Споразумението за ЕИП, трябва да се припомни, че съдържащото се в член 101 ДФЕС правило на Съюза в областта на конкуренцията забранява споразуменията и практиките, които имат за цел или резултат предотвратяването, ограничаването или нарушаването на конкуренцията „в рамките на вътрешния пазар“.
- 95 Освен това трябва да се посочи, че условията за териториалната приложимост на член 101 ДФЕС са налице в две хипотези.
- 96 Първо, прилагането на член 101 ДФЕС е обосновано, когато посочените в него практики се осъществяват на територията на вътрешния пазар независимо от мястото, на което са възникнали. Всъщност, да се постави приложимостта на установените от правото на конкуренцията забрани в зависимост от мястото на възникване на картела, би означавало очевидно да се предостави на предприятията лесен способ за избягване на тези забрани (решение от 27 септември 1988 г., *Ahlström Osakeyhtiö* и др./Комисия, 89/85, 104/85, 114/85, 116/85, 117/85 и 125/85—129/85, EU:C:1988:447, т. 16).
- 97 Второ, както Съдът вече е постановявал, прилагането на член 101 ДФЕС е обосновано и когато може да се предвиди, че посочените в него практики ще породят непосредствени и съществени последици във вътрешния пазар (решение от 25 ноември 1971 г., *Béguelin Import*, 22/71, EU:C:1971:113, т. 11). В това отношение трябва да се посочи, че този подход преследва същата цел като подхода, основан на прилагането на дадено споразумение на територията на Съюза, а именно да се преустановят действията, които, макар да не се извършват на територията на Съюза, пораждат антиконкурентни последици, които могат да се усетят на пазара на Съюза.

- 98 Следва да се отбележи също, че за да се установи компетентността на Комисията да установи и санкционира нарушение на член 101 ДФЕС, условията за прилагане на тази разпоредба, припомнени съответно в точки 96 и 97 по-горе, са алтернативни, а не кумулативни.
- 99 В обжалваното решение Комисията приема, че в случая е налице както условието за прилагане на картела в ЕИП, така и това за породените от него квалифицирани последици в ЕИП (съображения 467—469 от обжалваното решение).
- 100 Жалбоподателите обаче поддържат, че Комисията е трябвало да докаже, че всеки от проектите, подлежащи на реализиране извън ЕИП, оказва достатъчно въздействие в Съюза, за да обоснове по смисъла на съдебната практика териториалната приложимост на член 101 ДФЕС към тази част от разглежданото нарушение.
- 101 Тези доводи не могат да бъдат приети.
- 102 Що се отнася до прилагането на практиките на картела относно проектите, които трябва да се реализират извън ЕИП, трябва да се посочи, че споразумението за „износните територии“, в приложение на което европейските и азиатските производители си разпределят проектите, които трябва да се реализират на тези територии, е било прилагано на територията на ЕИП. Така от съображение 79 от обжалваното решение и от съображение 247, към което препраща съображение 468, следва, че Гърция не е била част от „европейската национална територия“ по смисъл на споразумението за „националната територия“ и че проектите в Гърция са се разпределяли съгласно „квотата 60/40“ в приложение на споразумението за „износните територии“. Освен това от съображения 81 и 82 от обжалваното решение следва също, че членове „А“ на картела са считали, че проектите, свързващи държава — членка на Съюза, с трета държава, трябва да се включат в квотата от 60 %, разпределена на членове „R“ на картела, подобно на проекта, свързващ Испания и Мароко, цитиран в съображение 232 от обжалваното решение.
- 103 Трябва обаче да се посочи също, че поведението на европейските предприятия, което в съответствие със споразумението за „националната територия“ се изразява в това те да не се конкурират за проектите, които трябва да се реализират на „националната територия“ на азиатските производители, по дефиниция не се осъществява на територията на ЕИП.
- 104 Противно на поддържаното от жалбоподателите обаче, от това не следва, че Комисията е трябвало да представи доказателства, че всеки един от проектите, които в приложение на споразумението за „националната територия“ трябва да се реализира извън ЕИП, е оказал достатъчно въздействие в Съюза, за да обоснове териториалната приложимост на член 101 ДФЕС.
- 105 Всъщност, както следва от цитираната в точка 97 по-горе съдебна практика, Комисията е могла да основе приложимостта на член 101 ДФЕС към единното продължено нарушение, така както е установено в обжалваното решение, на неговите предвидими, непосредствени и съществени последици във вътрешния пазар.
- 106 В това отношение трябва да се посочи, че член 101 ДФЕС може да се прилага към споразумения и практики, обслужващи една и съща антиконкурентна цел, когато може да се предвиди, че взети заедно, тези практики и споразумения ще породят непосредствени и съществени последици в рамките на вътрешния пазар. Всъщност не може да се позволи на предприятията да се отклоняват от прилагането на правилата на Съюза в областта на конкуренцията, като съчетават редица действия, преследващи една и съща цел, всяко от които поотделно не може да породи непосредствени и съществени последици във вътрешния пазар, но които в своята съвкупност могат да породят такива последици.

- 107 Трябва да се отбележи, че единствената цел на картела е да се ограничи конкуренцията относно проектите за подводни и подземни електрически кабели с (много) високо напрежение, подлежащи на реализиране в конкретни територии, като се договори разпределянето на пазари и клиенти и по този начин се наруши нормалният конкурентен процес в ЕИП.
- 108 От това следва, че противно на поддържаното от жалбоподателите, преценката на това дали член 101 ДФЕС е приложим в случая, трябва да се направи именно с оглед на последиците, взети заедно, на различните практики, описани в съображение 493 от обжалваното решение, включително практиките, свързани с проектите, които трябва да се реализират извън ЕИП.
- 109 Трябва да се констатира обаче, че Комисията не е допуснала грешка, като е установила в съображение 469 от обжалваното решение, че последиците за конкуренцията в ЕИП, включително във вътрешния пазар, от практиките и споразуменията, в които са участвали членовете на картела, са предвидими, съществени и непосредствени.
- 110 В това отношение, за да е изпълнено изискването за предвидимост, е достатъчно да се вземат предвид вероятните последици на съответното поведение за конкуренцията.
- 111 Що се отнася до това дали последиците от разглежданите практики на територията на Съюза са непосредствени, следва да се отбележи, че те по необходимост са оказали пряко въздействие върху доставката на електрически кабели с високо и много високо напрежение в рамките на тази територия, тъй като именно това е била целта на различните срещи и контакти между участниците в картела (съображение 66 от обжалваното решение). Освен това, както правилно посочва Комисията, разпределянето между участниците в картела, едновременно пряко във и извън тази територия, е оказало предвидими последици върху конкуренцията в рамките на посочената територия.
- 112 Що се отнася до това дали последиците в Съюза са съществени, трябва да се отбележат броят и големината на производителите, участвали в картела, които представляват почти целия пазар, както и широката гама от продукти, засегнати от различните споразумения, и тежестта на разглежданите практики. Трябва да се отбележи и значителната продължителност на единното продължено нарушение, осъществявано в продължение на десет години. Всички тези елементи, преценени в тяхната съвкупност, доказват, че последиците от разглежданите практики на територията на Съюза са съществени (съображения 66, 492, 493 и 620 от обжалваното решение).
- 113 Ето защо следва да се заключи, че единното продължено нарушение, така както е определено от Комисията в обжалваното решение, попада в приложното поле на член 101 ДФЕС и че Комисията е била компетентна да го санкционира. При тези обстоятелства, Комисията не е била длъжна да доказва конкретно, че условията за прилагане на член 101 ДФЕС са били налице по отношение на всеки един от проектите, подлежащи на реализиране извън ЕИП.
- 114 От друга страна, що се отнася до оплакването на жалбоподателите, че Комисията е заобиколила обстоятелството, че споразумението за „износните територии“ не е породило последици в ЕИП, като е включила изкуствено това споразумение в единното продължено нарушение, за да приложи към него член 101 ДФЕС, следва да се отбележи, че всъщност с това оплакване се оспорва наличието на единно продължено нарушение, както е описано от Комисията в обжалваното решение, а не приложимостта на член 101 ДФЕС към посоченото нарушение.
- 115 Освен това трябва да се посочи, че жалбоподателите не представят никакви доказателства в подкрепа на това оплакване, поради което то трябва да се отхвърли като просто твърдение.
- 116 Предвид горепосочените съображения второто основание трябва да се отхвърли по същество.

3. По третото и четвъртото основание, изведени от грешка в преценката, от нарушение на презумпцията за невиновност, от фактически грешки, от изопачаване на доказателствата и от нарушение на задължението за мотивиране по отношение на твърдяното участие на жалбоподателите в единно продължено нарушение

117 В подкрепа на третото и четвъртото основание, които трябва да се разгледат заедно, жалбоподателите излагат редица доводи. Първо, те упрекат Комисията, че е прибегнала до понятието единно нарушение, за да квалифицира различните елементи на картела. Второ, те поддържат, че Комисията е нарушила задължението за мотивиране по отношение на непрекъснатия характер на участието им в нарушението и освен това не е представила достатъчно доказателства за началото на участието им в нарушението и за неговия непрекъснат характер. Трето, те упрекат Комисията, че им е вменила отговорността за участие в единно продължено нарушение, въпреки че те не са имали намерение да допринасят за всички цели на картела и не са знаели за някои неправомерни действия. Четвърто, те изтъкват, че Комисията е трябвало да докаже, че те са знаели за споразуменията за всеки един проект или че се могли да ги предвидят поне що се отнася до националните пазари или до проектите за подводни електрически кабели. Пето, те упрекат Комисията, че не е уточнила проектите, предмет на споразумение, а е използва единствено съкращения и общи наименования и е представила един и същ проект като няколко отделни проекта поради незначителни разлики в наименованието.

а) Предварителни съображения

118 Съгласно съдебната практика Комисията трябва да докаже не само наличието на картел, но и неговата продължителност. По-специално, що се отнася до събирането на доказателствата за нарушение на член 101, параграф 1 ДФЕС, Комисията трябва да докаже установените от нея нарушения и да посочи доказателствата, които надлежно удостоверяват осъществяването на фактическия състав на нарушението. Ако съдът има съмнения, те трябва да се тълкуват в полза на предприятието — адресат на решението за установяване на нарушението. Следователно съдът не би могъл да направи извод, че Комисията надлежно е доказала наличието на разглежданото нарушение, ако все още има съмнение по този въпрос, по-специално в производство по отмяна на решение за налагане на глоба или за намаляване на размера на глобата. Всъщност в последния случай трябва да се съобрази принципът за презумпцията за невиновност, която е част от основните права, защитени от правния ред на Съюза, и е установена в член 48, параграф 1 от Хартата. Предвид характера на разглежданите нарушения и вида и тежестта на предвидените за тях санкции презумпцията за невиновност се прилага и в производствата във връзка с нарушения на приложимите за предприятията правила за конкуренция, когато тези производства могат да приключат с решение за налагане на глоби или периодични имуществени санкции. При това положение е необходимо Комисията да представи точни и непротиворечиви доказателства, за да обоснове твърдото убеждение, че твърдяното нарушение е извършено (вж. решение от 17 май 2013 г., Trelleborg Industrie и Trelleborg/Комисия, T-147/09 и T-148/09, EU:T:2013:259, т. 50 и цитираната съдебна практика).

119 Постоянна съдебна практика обаче е и че не е задължително всяко от приведените от Комисията доказателства да отговаря непременно на тези критерии по отношение на всеки елемент на нарушението. Достатъчно е посочените от институцията улики, преценени в тяхната цялост, да отговарят на това изискване (вж. решение от 17 май 2013 г., Trelleborg Industrie и Trelleborg/Комисия, T-147/09 и T-148/09, EU:T:2013:259, т. 51 и цитираната съдебна практика).

120 Освен това е обичайно дейностите, в които се състоят антиконкурентните споразумения, да се осъществяват скрито, срещите да се провеждат тайно, а свързаната с тях документация да бъде сведена до минимум. От това следва, че дори Комисията да открие документи, удостоверяващи по категоричен начин неправомерно установяване на контакт между операторите, като протоколи от срещи, обикновено те са само фрагментарни и откъслечни, така че често се

оказва необходимо някои детайли да бъдат възстановени по дедуктивен път. Ето защо в повечето случаи съществуването на антиконкурентна практика или споразумение трябва да бъде логически изведено от определен брой съвпадения и улики, които, взети заедно, могат да представляват, при липсата на друго смислено обяснение, доказателство за нарушаване на правилата на конкуренцията (решения от 7 януари 2004 г., Aalborg Portland и др./Комисия, С-204/00 Р, С-205/00 Р, С-211/00 Р, С-213/00 Р, С-217/00 Р и С-219/00 Р, т. 55—57 и от 25 януари 2007 г., Sumitomo Metal Industries и Nippon Steel/Комисия, С-403/04 Р и С-405/04 Р, ЕУ:С:2007:52, т. 51).

- 121 Освен това съдебната практика изисква при липсата на доказателства, които могат да установят пряко продължителността на дадено нарушение, Комисията да основе решението си поне на доказателства, отнасящи се до факти, които са достатъчно близки по време, така че да може основателно да се приеме, че това нарушение е продължило без прекъсване между две точни дати (решение от 7 юли 1994 г., Dunlop Slazenger/Комисия, Т-43/92, ЕУ:Т:1994:79, т. 79; вж. също решение от 16 ноември 2006 г., Peróxidos Orgánicos/Комисия, Т-120/04, ЕУ:Т:2006:350, т. 51 и цитираната съдебна практика).

б) По единния характер на нарушението

- 122 Жалбоподателите поддържат по същество, че установените от Комисията практики не отговарят на установените от съдебната практика критерии за единно продължено нарушение. Те изтъкват по-специално, че няма идентичност на стоките и услугите, тъй като подводните и подземните електрически кабели представляват отделни пазари, че е налице само частична идентичност на предприятията, които участват в нарушението, тъй като те самите, Silec Cable, Mitsubishi Cable Industries, SWCC Showa Holdings, LS Cable & Systemd, Taihan Electric Wire и nkt cables не произвеждат подводни електрически кабели, че е налице само частична идентичност на физическите лица, които са участвали в различните елементи на картела, тъй като Pirelli или Prysmian, nkt cables и АВВ винаги са изпращали различни представители на срещите относно подводните електрически кабели и относно подземните електрически кабели, и че няма идентичност на условията за прилагане на споразуменията, тъй като проектите за подземни и за подводни електрически кабели винаги са били обсъждани отделно, а становищата относно „квотата 60/40“ са изготвяни отделно в зависимост от вида електрически кабели. Жалбоподателите посочват също, че Комисията не е доказала, че различните практики се допълват взаимно.
- 123 Комисията оспорва доводите на жалбоподателите.
- 124 В това отношение трябва да се припомни, че според постоянната съдебна практика нарушението на член 101, параграф 1 ДФЕС може да бъде извършено не само с отделно действие, но и с поредица от действия или с продължавано поведение дори когато един или няколко елемента от тази поредица действия или от това продължавано поведение биха могли и сами по себе си да съставляват нарушение на посочената разпоредба. Така, когато различните действия се вписват в „общ план“, тъй като имат еднаква цел да нарушат конкуренцията в рамките на общия пазар, Комисията е в правото си да търси отговорност за тези действия в зависимост от участието в нарушението, разглеждано в неговата цялост (решения от 6 декември 2012 г., Комисия/Verhuizingen Coppens, С-441/11 Р, ЕУ:С:2012:778, т. 41 и от 26 януари 2017 г., Villeroy & Boch/Комисия, С-625/13 Р, ЕУ:С:2017:52, т. 55).
- 125 Съдебната практика определя няколко релевантни критерия за преценката дали дадено нарушение следва да се разглежда като единно нарушение, а именно идентичността в целите на съответните практики, идентичността на съответните стоки и услуги, идентичността на участващите в нарушението предприятия и идентичността на условията на неговото извършване. Освен това идентичността на физическите лица, участващи от името на

- предприятията, и идентичността на географското приложно поле на разглежданите практики също са обстоятелства, които могат да бъдат взети предвид за целта на тази проверка (решение от 17 май 2013 г., Trelleborg Industrie и Trelleborg/Комисия, T-147/09 и T-148/09, EU:T:2013:259, т. 60).
- 126 В случая споразумението за „националната територия“ и разпределянето на проекти за електрически кабели в „европейската картелна конфигурация“ в рамките на ЕИП са се прилагали едновременно, отнасяли са се както до подводните електрически кабели с високо напрежение, така и до подземните електрически кабели с високо напрежение, и са включвали едни и същи европейски производители, а що се отнася до това споразумение и споразумението за „износните територии“ — едни и същи южнокорейски и японски производители. Освен това, противно на поддържаното от жалбоподателите, с изключение на Pirelli, физическите лица, които са участвали от името на предприятията, са били едни и същи за различните елементи на картела. Също така са се прилагали различни мерки с обща цел, а именно установяването на система за разпределяне на проекти за електрически кабели с високо напрежение на световния пазар, с изключение на Съединените щати.
- 127 Този извод не може да бъде поставен под съмнение от доводите на жалбоподателя.
- 128 Всъщност, що се отнася до твърдението, че нарушението не може да бъде квалифицирано като единно нарушение, тъй като подземните електрически кабели с високо напрежение и подводните електрически кабели с високо напрежение са отделни продукти, отговарят на различни нужди и в крайна сметка имат различни пазари, първо, следва да се отбележи, че в споразумението за „националната територия“ не се прави разграничение между различните видове електрически кабели. Второ, противно на поддържаното от жалбоподателите, от примерите, дадени от Комисията за функционирането на контролните механизми на „европейската картелна конфигурация“ (съображения 333—338, 399 и 400 от обжалваното решение) и на „картелна конфигурация A/R“ (съображение 106 от посоченото решение), е видно, че е било възможно проектите за подземни електрически кабели с високо напрежение да се компенсират с проектите за подводни електрически кабели с високо напрежение и обратно, така че от гледна точка на предприятията, които участват в картела, очевидно не е съществувала никаква разлика в това отношение. Това личи и от електронните писма, чието съдържание е изложено в съображение 399 от обжалваното решение, в които г-н А., служител на Prusmian, уведомява г-н R., служител на Nexans France, че отказва да компенсира печалбата от възлагането на наземната част на проект за подводни електрически кабели с високо напрежение на Prusmian с друг проект, но приема да отчете договор за подизпълнение в съответствие с принципите, които регулират разпределянето на проекти в Съюза, без да прави разграничение в зависимост от това дали тези проекти са проекти за подземни или за подводни електрически кабели с високо напрежение.
- 129 Обстоятелството, че някои от участващите в картела предприятия като жалбоподателите не са имали капацитет или желание да получат проекти за подводни електрически кабели, е без значение в това отношение.
- 130 Що се отнася до твърдението на жалбоподателите, че по време на срещите във формат „A/R“ проектите за подводни електрически кабели и проектите за подземни електрически кабели са били предмет на отделни срещи, достатъчно е да се посочи, че макар на някои от тези срещи да са разглеждани поотделно проекти в зависимост от вида на електрическите кабели, както свидетелстват поканите за участие в срещите от 11 септември 2003 г. и от 28 януари 2004 г., това твърдение се опровергава от факта, че в други случаи проектите за подводни електрически кабели и проектите за подземни кабелни са били обсъждани по време на една и съща среща. Всъщност в отговор на искане от страна на Общия съд Комисията представя извлечение от приложение I към обжалваното решение, в което са изброени няколко срещи, по време на които със сигурност подземните и подводните електрически кабели са били обсъждани в

рамките на едно и също заседание. Комисията уточнява, че в това извлечение не се съдържа никаква информация за срещи, при които са провеждани различни заседания в рамките на няколко последователни дни, или за срещи, чиято организация ясно показва, че проектите за подземни електрически кабели и проектите за подводни електрически кабели са обсъждани на отделни заседания. Тя обаче посочва, че и по време на този вид срещи представителите на предприятията, които са участвали в обсъжданията на подземните електрически кабели, от една страна, и тези, които са участвали в обсъжданията на подводните електрически кабели, от друга страна, са били едни и същи. В допълнение Комисията прилага доказателствата, посочени в бележките под линия на това приложение, на които се е позовавала, за да приеме, че проектите за подводни електрически кабели с високо напрежение и проектите за подземни електрически кабели с високо напрежение са били обсъждани по време на общи заседания в рамките на тези срещи.

131. Поканени от Общия съд да вземат отношение по тези документи в съдебното заседание, жалбоподателите се ограничават до това да посочи, че тъй като не са участвали в срещите във формат „A/R“, те не могат да коментират тяхното провеждане.
132. Представените от Комисията доказателства обаче показват, че проектите за подводни електрически кабели с високо напрежение и проектите за подземни електрически кабели с високо напрежение са били обсъждани по време на общи заседания най-малко по време на тринадесет срещи във формат „A/R“, организирани в периода от 22 февруари 2001 г. до 27 март 2003 г. Тази констатация е достатъчна, за да се отхвърли доводът на жалбоподателите, че проектите за подводни електрически кабели с високо напрежение и проектите за подземни електрически кабели с високо напрежение са били обсъждани на отделни заседания по време на посочените срещи.
133. Що се отнася до довода на жалбоподателите, че по време на срещите на членове „R“ на картела проектите за подводни електрически кабели и проектите за подземни електрически кабели също са били обсъждани поотделно, следва да се посочи, че те не излагат никакви доказателства в подкрепа на този довод.
134. В това отношение от съображения 114, 249 и 534 от обжалваното решение е видно, че Комисията е приела, че срещите във формат „R“ — които се предшестват от вечеря в деня пред срещата, в която участват всички присъстващи членове — са започвали с обща част, по време на която страните са обсъждали общата ситуация на пазара и ситуацията в техните предприятия. Пак съгласно описанието, направено в посоченото решение, по време на тази първа част Nexans France и Pirelli/Prysmian най-напред са информирали и по-малките европейски производители, като жалбоподателите, за случилото се по време на срещите във формат „A/R“ и едва след това участниците са обсъждали проектите в ЕИП и в „износните територии“ и са посочвали кой производител е заявил „интерес“ или е бил „предпочетен“ за определен проект. Това описание на начина на провеждане на срещите във формат „R“ показва, че страните са обсъждали общо проектите, без да правят разграничение между проектите за подземни и проектите за подводни електрически кабели. Все пак от отговора на жалбоподателите на изложението на възраженията е видно, че в рамките на срещата във формат „R“ от 18 и 19 ноември 2003 г. са се провели отделни заседания за проектите за подводни електрически кабели и за проектите за подземни електрически кабели. За да изясни този въпрос Общият съд приканва Комисията, в рамките на процесуално-организационно действие, да уточни доколко събраните в хода на административното производство доказателства са ѝ позволили да счете, че проектите за подземни електрически кабели и проектите за подводни електрически кабели са били обсъждани общо на срещите във формат „R“. В отговор на тази покана Комисията представя протоколи от срещата във формат „A/R“ от 27 март 2003 г. в Токио (Япония), от срещите във формат „R“ от 23 април 2003 г. и от 12 май 2005 г., както и извлечение от отговора на J-Power Systems на искане за предоставяне на информация от Комисията.

- 135 Поканени от Общия съд да вземат становище по тези документи в съдебното заседание, жалбоподателите изтъкват, без да се позовават конкретно на някоя от срещите във формат „R“, посочени в точка 134 по-горе, че макар тези срещи да са се провеждали в един и същи ден, те са били разделени на две заседания. Така според тях първото заседание, посветено на подводните електрически кабели, се е провеждало сутринта, а второто, посветено на подземните електрически кабели, се е провеждало следобед. Те уточняват също, че понякога двете заседания не са се провеждали в един ден, а в два последователни дни. Освен това те изтъкват, че по необходимост в различните заседания са участвали отчасти различни участници, тъй като дружествата, които са се интересували само от подземни електрически кабели, като тях самите, нито веднъж не са участвали в среща, посветена на подводните електрически кабели. Те твърдят, че доколкото им е известно, не съществува протокол от посочените срещи, който да отразява обща среща.
- 136 Трябва да се посочи обаче, най-напред, че от протокола от срещата във формат „R“ от 23 април 2003 г. е видно, че участниците в тази среща, сред които представители на Brugg Kabel, са били информирани за обсъжданията, проведени по време на срещата във формат „A/R“ от 27 март 2003 г. Протоколът от последната среща обаче показва, че на нея са били обсъждани проекти за подземни електрически кабели с високо напрежение. По-нататък, трябва да се отбележи, че от приложение I към обжалваното решение е видно, а жалбоподателите не го оспорват, че Brugg Kabel е участвало в срещата във формат „R“, проведена на 30 юни и 1 юли 2004 г. Протоколът от последната среща обаче не показва, че подводните и подземните електрически кабели са били обсъждани поотделно, като обсъдените проекти са споменати без специални уточнения в това отношение. Освен това от частта от този протокол, озаглавена „Ongoing projects“, е видно, че са били обсъдени проектите „Italy Sardinia“ и „Sarco“. Вярно е, че противно на поддържаното от Комисията, извлечението от отговора на J-Power Systems на искане на Комисията за предоставяне на информация не показва ясно, че тези проекти са били проекти за подводни електрически кабели, тъй като те не са посочени изрично в таблицата на J-Power Systems. От протокола от срещата във формат „R“ от 30 юни и 1 юли 2004 г. обаче е видно, че проектът „Sarco“ създава проблеми между френските и италианските оператори на електропреносни мрежи, което потвърждава твърдението на Комисията, че този проект се отнася до връзката между Сардиния и Корсика и следователно е проект за подводни електрически кабели. Накрая, от протокола от срещата във формат „R“ от 12 май 2005 г. е видно, че по време на тази среща са споменати проектите „Ireland 220 kV“ и „GCC“. В извлечението от отговора на J-Power Systems на посоченото искане за предоставяне на информация обаче тези проекти изрично са споменати като проекти за подводни електрически кабели с високо напрежение.
- 137 Освен това обстоятелството, че участниците в заседанията на срещите във формат „R“, посветени на подземните електрически кабели, не са съвсем същите като участниците в заседанията на срещите във формат „R“, посветени на подводните електрически кабели, се дължи просто на това, че някои членове на картела не произвеждат подводни електрически кабели и са заинтересовани в по-малка степен от участие в заседанията, посветени на този вид електрически кабели. Предвид всички останали характеристики на картела обаче само въз основа на това обстоятелство не може да се заключи, че картелът е съставен от два отдела картела, посветени съответно на подводните и на подземните електрически кабели.
- 138 От това следва, че Комисията не е допуснала грешка, като е приела, че проектите за подземни електрически кабели с високо напрежение и проектите за подводни електрически кабели с високо напрежение са били обсъждани едновременно по време на срещите във формат „R“, въпреки че в някои случаи са били организирани отделни заседания, като на срещата на посочените членове от 18 и 19 ноември 2003 г.

- 139 Що се отнася до довода на жалбоподателите, че в рамките на „картелна конфигурация А/Р“ са били изготвяни отделни становища за проектите за подводни електрически кабели и за проектите за подземни електрически кабелни, трябва да се посочи, че както следва от съображение 99 от обжалваното решение, тези становища имат една и съща формална структура и спазват същото разпределение, а именно „квотата 60/40“. Макар това да не е изрично уточнено в посоченото решение, възможно е необходимостта от изготвяне на отделни становища да произтича от желанието да не се увреждат предприятията, които не произвеждат един от видовете електрически кабели, както е случаят на жалбоподателите, ако например частта от „квотата 60/40“, разпределена на членове „R“ на картела, бъде съставена само от проектите за подводни електрически кабели.
- 140 Що се отнася до довода на жалбоподателите, че Комисията е трябвало да вземе предвид липсата на взаимно допълване между различните елементи на картела, достатъчно е да се припомни, че съгласно съдебната практика, за да бъдат квалифицирани различни действия като единно продължено нарушение, следва да се провери дали между тях има връзка на взаимно допълване, в смисъл че всяко от тях е предназначено да противостои на една или повече последици от нормалното развитие на конкуренцията, и дали посредством взаимодействие допринасят за настъпването на всички търсени от извършителите им антиконкурентни последици в рамките на цялостен план, насочен към постигане на единна цел. За сметка на това условието относно понятието за единна цел предполага да се провери дали съществуват елементи, които характеризират различните деяния, съставляващи нарушението, и които могат да указват, че фактическото поведение на други участващи предприятия няма същия предмет или същите антиконкурентни последици, поради което не се вписва в един „общ план“ поради своята еднаква цел, нарушаваща конкуренцията във вътрешния пазар (вж. решение от 26 януари 2017 г., Villeroy & Boch/Комисия, С-625/13 Р, ЕУ:С:2017:52, т. 58 и цитираната съдебна практика). Следва да се припомни обаче, че както е видно от направения в точка 126 по-горе извод, условието за наличие на единна цел на нарушението е спазено в случая.
- 141 С оглед на гореизложените съображения трябва да се констатира, че Комисията не е допуснала грешка, като е приела, че различните елементи на картела съставляват единно продължено нарушение на член 101 ДФЕС.

в) По продължителността на участието на жалбоподателите в нарушението

- 142 Жалбоподателите оспорват както определянето от Комисията на 14 декември 2001 г. за начална дата на участието им в картела, така и непрекъснатия характер на това участие.

1) По началната дата на участието на жалбоподателите в картела

- 143 Жалбоподателите поддържат, че Комисията не е доказала, че срещата от 14 декември 2001 г. в Дивон-ле-Бен е била среща във формат „R“ като срещите, определени в обжалваното решение, или среща, по време на която те са участвали в дейност, която противоречи на правото на конкуренцията. Според тях представените от Комисията доказателства не позволяват да се установи също така, че са започнали да участват в картела между 14 декември 2001 г. и 3 юли 2002 г.
- 144 Комисията оспорва доводите на жалбоподателите.
- 145 В тази връзка тезата на жалбоподателите, че Комисията не е представила доказателства за антиконкурентния характер на срещата от 14 декември 2001 г. в Дивон-ле-Бен, трябва да се разгледа, преди евентуално да се разгледа въпросът дали събраните от Комисията доказателства са достатъчни, за да се установи, че жалбоподателите са започнали да участват в картела преди 3 юли 2002 г.

146 От преписката е видно, че въпрос № 4 от искането на Комисията за предоставяне на информация от 31 март 2010 г. е формулиран по следния начин:

„Комисията разполага с информация за редица срещи, както и за друг вид комуникации (факс, електронни съобщения, телефонни обаждания и т.н.), осъществени между конкурентите, които са изброени в буква г) по-долу. По-специално, [...] че следните представители от вашето предприятие са присъствали на такива срещи или са участвали в такива комуникации: [г-н N., г-н P. и г-н K.]

Предвид срещите, изброени в буква г) по-долу, и всяка друга среща от подобно естество, която е могла да се проведе между конкурентите, моля да представите или да посочите:

- потвърждение за датата на срещата,
- по чия инициативата е проведена срещата,
- кой е организиран и свикал срещата,
- точното място на срещата,
- имената на всички участници в срещата, тяхната длъжност и името на предприятията, които представляват,
- точките от дневния ред,
- кой е определил точките от дневния ред,
- протокола от срещата,
- точния географски обхват на срещата.

Моля да представите копия от всеки наличен документ, независимо дали е съставен на ръка, напечатан на пишеща машина, цифров или в каквато и да е друга форма, свързан с срещите, описани в буква г) по-долу, или и с всяка друга среща от подобно естество между конкурентите.

Моля да посочите имената и длъжността на всеки друг представител на вашето предприятие, който е участвал в срещите, описани в буква г) по-долу, и във всяка друга среща от подобно естество между конкурентите“.

147 В отговора си на искането за информация на Комисията от 31 март 2010 г. жалбоподателите потвърждават, че на 14 декември 2001 г. в Дивон-ле-Бен е проведена среща, в която е участвал г-н N. Те също така предоставят разписка от кредитната карта на това лице от същия ден, както и извлечение от бележника му, в който са отбелязани датата, мястото и участниците в срещата, а именно Nexans France и Pirelli.

148 Освен това в отговора си на искането на Комисията за предоставяне на информация от 31 март 2010 г. никой друг адресат на изложението на възраженията не потвърждава участието си в срещата между конкуренти от 14 декември 2001 г. в Дивон-ле-Бен.

149 В съображение 292 от изложението на възраженията обаче Комисията посочва, че на 14 декември 2001 г. в Дивон-ле-Бен е била организирана среща във формат „R“ и че при всички положения в тази среща са участвали Nexans France, представлявано от г-н J., Sagem, представлявано от г-н V, и Brugg Kabel, представлявано от г-н N. Комисията уточнява, че

присъствието на г-н J. и г-н V. личи от електронно писмо, изпратено впоследствие от първия на втория, в което се говори за предходна среща, на която са участвали и двете дружества. Присъствието на г-н N. личи от отговора на жалбоподателите на искането на Комисията за предоставяне на информация от 31 март 2010 г.

150 В отговора си на изложението на възраженията жалбоподателите оспорват антиконкурентния характер на срещата от 14 декември 2001 г. в Дивон-ле-Бен, като изтъква, че тя „не е нищо друго освен безуспешен опит на Nexans [France] и Prysmian да убедят [Brugg Kabel] да участва в разговори с други производители на електрически кабели, но [Brugg Kabel] [е отказало] да участва в договорките и останалите адресати на изложението на възраженията [са продължили] да го считат за и да го третираят като парий“.

151 В съображение 197 от обжалваното решение Комисията посочва следното:

„В съответствие с договореното на срещата във формат „A/R“ от 13 ноември 2001 г., един месец по-късно, а именно на 14 декември 2001 г., е организирана среща във формат „R“ в [Дивон-ле-Бен], Франция. [Г-н J.] (Nexans) и [г-н N.] (Brugg [Kabel]) при всички положения са участвали в тази среща, като е много вероятно в срещата да са участвали и [г-н V.] от Sagem, както и представител на Pirelli²⁶¹. Мястото, замък в [Дивон-ле-Бен], е използвано няколко пъти за срещи във формат „R“.

152 В бележка под линия № 261 към съображение 197 от обжалваното решение Комисията уточнява следното:

„Участието на [г-н J. и г-н V.] личи от електронното писмо, изпратено на 18 февруари 2002 г. от [г-н J.] на [г-н V.], в което изрично се посочва предишното заседание в [Дивон-ле-Бен], на което и двамата са присъствали, вж. ID 318/128, проверка в Nexans [France]. Brugg [Kabel] потвърждава участието на [г-н N.], вж. ID 1492/4, отговор на Brugg от 7 май 2010 г. на искането за информация [на Комисията] от 31 март 2010 г. В приложенията, предоставени от Brugg [Kabel], е споменато и Pirelli; ID 1492/20, отговор на [Brugg Kabel] от 7 май 2010 г. на [посоченото искане за предоставяне на информация]“.

153 В съображения 921 и 922 от обжалваното решение Комисията посочва следното:

„(921) [Brugg Kabel] се присъединява към картела на 14 декември 2001 г. На този ден [г-н N.] ([Brugg Kabel]) участва в среща във формат „R“ в [Дивон-ле-Бен] (вж. съображение 197). Считано от 14 декември 2001 г. Kabelwerke Brugg AG Holding също носи отговорност за поведението на [Brugg Kabel] в качеството си на дружество майка. [Brugg Kabel] отхвърля тази начална дата на участието си в картела, с мотива че срещата от 14 декември 2001 г. не е имала антиконкурентен характер и [Brugg Kabel] е отказало да сътрудничи на тази дата.

(922) Множество улики показват, че [Brugg Kabel] е участвало в споразуменията на картела още преди тази среща (съображения 161, 167 и 186). Дори тази среща да е имала за цел да убеди [Brugg Kabel] да се присъедини към картела, това по никакъв начин не премахва антиконкурентния ѝ характер. На срещата във формат „A/R“ от 13 ноември 2001 г. Nexans и Prysmian са съобщили, че ще организират редовно срещи във формат „R“ и са спазили обещанието си с организирането на срещата от 14 декември 2001 г. (съображение 188). По време на срещите във формат „R“ европейските участници в картела са разпределяли проекти в ЕИП и в „износните територии“ (вж. например съображение 315). Нищо не показва, че по време на тази среща [Brugg Kabel] е съобщило, че няма да участва в картела. Напротив съществуват доказателства, че Nexans [France] и Prysmian са постигнали целта си, тъй като по време на срещата във формат „A/R“ от 30 януари 2002 г. Nexans [France] и Pirelli са информирали останалите участници, че

„[Brugg Kabel] и Sagem [са били] поканени на срещата“ [„[Brugg Kabel] and Sagem [were] invited to the meeting“] и „ще продължат“ [„will continue“] (съображение 206). В бележките от срещата във формат „A/R“ от 5 април 2002 г. се посочва, че „сътрудничеството с [Brugg Kabel], Sagem, nkt“ се подобрява прогресивно [„gradually growing cooperative atmosphere with [Brugg Kabel], Sagem and nkt“] (съображение 212). След това през април 2002 г. самото Brugg [Kabel] възнамерява да организира среща във формат „R“. Тази среща е била отменена, но [Brugg Kabel] организира втора среща на 3 юли 2002 г. (съображение 217). Малко вероятно е [Brugg Kabel] да иска да организира среща на картела през април 2002 г., ако все още не е член на последния“.

- 154 От съображения 197, 921 и 922 от обжалваното решение следва, че Комисията е приела, че са налице преки доказателства за участието на жалбоподателите, представлявани от г-н N., на среща между конкуренти, организирана на 14 декември 2001 г. в Дивон-ле-Бен, както и достатъчна съвкупност от косвени доказателства за участието в тази среща, ако не на Sagem, то поне на Nexans France и на Pirelli, както и за това, че тази среща е била среща във формат „R“, т.е. среща на членовете на „европейската картелна конфигурация“.
- 155 Първо, що се отнася до участието на жалбоподателите, представлявани от г-н N., в срещата от 14 декември 2001 г. в Дивон-ле-Бен, достатъчно е да се посочи, че то не се оспорва.
- 156 Второ, що се отнася до участието на други европейски производители на електрически кабели в посочената среща, трябва да се отбележи, че както следва от обжалваното решение, в отговора си на искането на Комисията за предоставяне на информация от 31 март 2010 г. самите жалбоподатели са посочили, че на тази среща са присъствали представители на Nexans France и на Pirelli.
- 157 Освен това следва да се посочи, че в електронното писмо, изпратено от г-н J. на г-н V. на 18 февруари 2002 г. ясно се говори за среща, проведена в Дивон-ле-Бен. Също така обстоятелството, че в срещата са участвали и други лица, наред с г-н J. и г-н V., личи ясно от следния пасаж: „[т]ъй като след срещата ни в [Дивон-ле-Бен] стана ясно, че предварително определените дати 6 и 7 март са неудобни за някои от нас, в крайна сметка ви предлагам да имате предвид следващата среща в Париж на 28 февруари, следобед (мястото ще ви бъде съобщено допълнително)“.
- 158 Фактът, че Safran не е потвърдило в отговора си на искането на Комисията за предоставяне информация от 31 март 2010 г. присъствието на представителя на Sagem — г-н V., на срещата, проведена в Дивон-ле-Бен в края на 2001 г., е без значение в това отношение, тъй като, както следва от посочения отговор, Safran не е било в състояние да обори или да потвърди тази информация по обективни причини.
- 159 Наред с това трябва да се посочи обаче, че както изтъкват жалбоподателите, в електронното писмо на г-н J. от 18 февруари 2002 г. не се съдържа информацията относно датата на посочената в него среща, относно участието на жалбоподателите в тази среща или относно предмета на срещата, така че това писмо позволява да се установи единствено, че г-н J. и г-н V. са участвали — на неустановена дата, но неминуемо преди датата на това електронно писмо — в среща в Дивон-ле-Бен с други лица, чиято самоличност също е неустановена. От това следва, че въпросното електронно писмо само по себе си не позволява да се докаже, че Sagem, представлявано от г-н V., е присъствало на срещата от 14 декември 2001 г. в Дивон-ле-Бен.
- 160 Доказателствата, разгледани в точки 156—159 по-горе, са достатъчни, за да се установи, че представителят на жалбоподателите, г-н N., както и представителите на Nexans France и Pirelli & В. са участвали в среща от 14 декември 2001 г. в Дивон-ле-Бен. Тези доказателства обаче не позволяват да се установи със сигурност, че представителят на Sagem — г-н V., е участвал в тази среща.

- 161 Трето, що се отнася до естеството на срещата от 14 декември 2001 г. в Дивон-ле-Бен, трябва да се посочи, от една страна, че в този град редовно са се провеждали срещи на членове „R“ на картела, по време на които, след като представителите на Nexans France и Pirelli, а впоследствие на Prysmian, са информирали останалите европейски производители за обсъжданията, проведени в рамките на предишната среща във формат „A/R“, участниците са си разпределяли проектите в европейската „национална територия“ и проектите в „износните територии“, разпределени на членове „R“ на картела (съображение 315 и приложение I към обжалваното решение). Фактът, че в този град обичайно са били организирани срещи, личи от това, че някои от участниците в тези срещи понякога говорят дори за необходимостта от „дивониране“ (съображение 364 от обжалваното решение).
- 162 От друга страна, трябва да се посочи, че доказателствата, посочени от Комисията в обжалваното решение, могат да докажат, че първата среща във формат „R“ на картела действително се е провела на 14 декември 2001 г. в Дивон-ле-Бен.
- 163 Така, посочените в съображение 188 от обжалваното решение бележки на служител на J-Power Systems от обсъжданията по време на срещата във формат „A/R“ от 13 ноември 2001 г. показват, че по време на тази среща Nexans France и Pirelli са заявили, че обсъжданията между членове „R“ на картела ще се провеждат веднъж месечно.
- 164 В бележките на служител на J-Power Systems от обсъжданията по време на срещата във формат „A/R“ от 30 януари 2002 г., посочени в съображение 206 от обжалваното решение, в частта, озаглавена „Организация на конфигурация „R“, се посочва следното:
- „Brugg Kabel и Sagem са поканени на срещата. Ще продължат. АВВ така и не пожела да се присъедини. Nkt може да е необходимо, тъй като е по-активно на пазарите за износ“.
- 165 Според жалбоподателите бележките на служител на J-Power Systems от обсъжданията по време на срещата във формат „A/R“ от 30 януари 2002 г. показват само, че по време на срещата от 14 декември 2001 г. в Дивон-ле-Бен останалите участници в картела са продължили безплодните си опити да ги убедят да участват в срещите и обсъжданията на картела. Жалбоподателите поддържат, че ако по време на горепосочената среща те бяха дали съгласието си да участват в обсъжданията, след като години наред са отказвали да участват, това несъмнено е щяло да бъде съобщено на срещата във формат „A/R“ от 30 януари 2002 г. като важна новина. Всъщност жалбоподателите подчертават, че след срещата във формат „R“ от 3 юли 2002 г., в която те са взели участие, в електронно писмо от 4 септември 2002 г., изпратено до г-н О., служител на [J-Power Systems], във връзка със срещата във формат „A/R“ от 6 и 7 септември 2002 г., г-н J. е написал, че „вече [са налице] редовни контакти с [Brugg Kabel]“.
- 166 Освен това жалбоподателите твърдят, че е възможно срещата от 14 декември 2001 г. в Дивон-ле-Бен да е имала за предмет продължаване на преговорите за договор за подизпълнение с Nexans France във връзка с проект, който трябва да се реализира в Абу Даби (Обединени арабски емирства), започнали по време на среща от 21 ноември 2001 г. в Париж (Франция).
- 167 Трябва да се приеме обаче, както прави Комисията, че бележките на служител на J-Power Systems от обсъжданията по време на срещата във формат „A/R“ от 30 януари 2002 г., показват, точно обратното, че срещата от 14 декември 2001 г. в Дивон-ле-Бен, на която жалбоподателите признават, че са участвали чрез г-н N., е именно среща на членове „R“ на картела.
- 168 Всъщност извлечението от бележките на служител на J-Power Systems от обсъжданията по време на срещата във формат „A/R“ от 30 януари 2002 г., цитирано в точка 164 по-горе, свидетелства за участието на европейските производители на електрически кабели в среща от „европейската картелна конфигурация“, а не за отказа да се приеме покана за участие в такава среща. Що се

отнася до Brugg Kabel и Sagem, това личи от употребата на израза „поканените на срещата“ и от факта, че не е отбелязано, че те са отказали да участват. Това личи и от споменаването на факта, че АВВ години наред е отказвало да участва в многостранните контакти чрез израза „АВВ така и не пожела да се присъедини“, който доказва, че то не е участвало в срещата във формат „R“, както и от израза „участието на nkt cables може да се окаже необходимо, тъй като то е по-активно на пазарите за износ“. Така от това извлечение може да се направи изводът, че Brugg Kabel и Sagem са участвали в среща във формат „R“ и че са продължили да участват в такива срещи.

- 169 Доводите на жалбоподателите не могат да поставят под съмнение това тълкуване.
- 170 Най-напред, противно на поддържаното от жалбоподателите, в електронното писмо, изпратено на 4 септември 2002 г. от г-н J., служител на Nexans France, на г-н O., служител на J-Power Systems, не се съдържа специална забележка относно Brugg Kabel. В това писмо г-н J. само посочва, че е важно да се гарантира, че Exsym ще участва в картела, от страната на членове „А“ на картела, тъй като вече съществуват контакти с nkt cables, Sagem и Brugg Kabel: „Вече имаме редовни контакти с nkt cables, S[agem], Brugg Kabel, но това би било безсмислено, ако не привлечем Exsym“.
- 171 По-нататък, изглежда малко вероятно едно предприятие да се съгласи да участва в среща с конкуренти, чиято цел е те да се опитат да убедят това предприятие да възприеме антиконкурентно поведение, ако то във всички случаи възнамерява да отклони такова предложение. Ако жалбоподателите не са искали да участват в антиконкурентна среща, те са могли чисто и просто да откажат участието си.
- 172 Накрая, представеното от жалбоподателите алтернативно обяснение — а именно че срещата от 14 декември 2001 г. в Дивон-ле-Бен спокойно може да е била среща, посветена на договор за подизпълнение с Nexans France относно проект, който трябва да се реализира в Абу Даби, предмет на предишна среща от 21 ноември 2001 г. в Париж — е трудно съвместимо с твърдението на жалбоподателите, че срещата от 14 декември 2001 г. в Дивон-ле-Бен е само безуспешен опит от страна на Nexans France и на Pirelli да ги убедят да участват в картела. Освен това тази теза е малко вероятна поради факта, че от една страна, от бележника на г-н N., предоставен от жалбоподателите в отговор на искане на Комисията за предоставяне на информация, е видно, че на 14 декември 2001 г. в Дивон-ле-Бен г-н N. е трябвало да се срещне не само с Nexans France, но и с Pirelli. Трудно можем да си представим обаче причината, поради която Pirelli трябва да участва в среща, посветена единствено на сключването на договор за подизпълнение между жалбоподателите и Nexans France. От друга страна, трябва да се посочи, че жалбоподателите не са представили никакви доказателства относно целта на срещата от 14 декември 2001 г. в Дивон-ле-Бен, при все че са представили такива доказателства за срещата от 21 ноември 2001 г. в Париж.
- 173 В това отношение следва да се отбележи, че макар, както изтъкват жалбоподателите, те да са свободни да предлагат тълкуване на фактите, различно от възприетото от Комисията, за да поставят под съмнение изводите ѝ относно естеството на срещата от 14 декември 2001 г. в Дивон-ле-Бен, Общият съд трябва да прецени надеждността на това тълкуване по-специално с оглед на доказателствата, които жалбоподателите са предоставили или не са успели да предоставят. Както обаче посочва Комисията, документите, приложени от жалбоподателите към репликата, показват, че при подготовката на срещата, проведена на 21 ноември 2001 г. в Париж, ясно е бил посочен предметът на тази среща. Действително в електронното писмо, изпратено от г-н C., служител на Nexans France, на г-н N., служител на Brugg Kabel, се посочва по-специално следното: „обсъждана тема: договор за подизпълнение с Brugg за част „B“ на проекта“.

- 174 Ако, както твърдят жалбоподателите, срещата от 14 декември 2001 г. в Дивон-ле-Бен е имала за цел и сключването на въпросния договор за подизпълнение, темата на тази среща вероятно е щяла да бъде посочена в подготвителните работи по организацията ѝ. Жалбоподателите обаче не предоставят такива документи. Освен това трябва да се посочи, че в електронното писмо, изпратено същия ден от г-н N. на г-н С., в рубриката „Програма“ е било отбелязано „договаряне и подписване на договор“, което прави малко вероятна хипотезата преговорите за сключване на договора да са продължили и по време на посочената среща при липсата на доказателства в този смисъл.
- 175 Предвид съображенията, изложени в точки 145—174 по-горе, трябва да се приеме, че Комисията е доказала надлежно, че на 14 декември 2001 г. в Дивон-ле-Бен жалбоподателите, представлявани от г-н N., са участвали в среща на членове „R“ на картела, така че Комисията основателно е определила тази дата за начало на участието на жалбоподателите в картела.

2) По непрекъснатия характер на участието на жалбоподателите в нарушението

- 176 Жалбоподателите изтъкват, че както Комисията няколкократно признава в мотивите на обжалваното решение, действията, в които са упреknати, представляват еднообразни и повтарящи се нарушения, което предполага прекъсване на тези действия. Поради това съществувало противоречие между член 1 от разпоредителната част на обжалваното решение, в който се приема, че жалбоподателите са отговорни за участие в единно продължено нарушение, и мотивите на обжалваното решение.
- 177 Освен това жалбоподателите поддържат, че тъй като през 2005 г. картелът преминава през период на криза, те не са били длъжни да се разграничат открито от него, за да докажат, че са се прекъснали участието си в периода от 12 май 2005 г. — датата на оттегляне на един от техните служители, г-н С., до 8 декември 2005 г. Според тях това прекъсване е било мотивирано от желанието на новия им ръководен екип да спазва новото швейцарско законодателство за забрана на картелите. Те считат, че това личи от кореспонденцията между г-н N. и координатора на членове „R“ на картела, г-н J., както и от кореспонденцията между последния и множество участници в картела, които се оплакват от конкуренцията на жалбоподателите по различни проекти.
- 178 Комисията оспорва доводите на жалбоподателите.
- 179 В това отношение, първо, що се отнася до твърдяното противоречие между мотивите и разпоредителната част на обжалваното решение относно това дали нарушението, в което са обвинени жалбоподателите, е продължавано или продължено нарушение, трябва да се посочи, че в текста на обжалваното решение на немски език Комисията е използвала изразите „*einheitliche und fortgesetzte*“ и „*einzig und fortdauernde*“, за да характеризира нарушението. Противно на поддържаното от жалбоподателите обаче, от това не следва, че така Комисията е признала, че те са прекъснали участието си в нарушението, тъй като тези два израза имат близко семантично значение и изразяват идеята за едно и също поведение, което продължава непрекъснато.
- 180 Освен това в съображение 620 от обжалваното решение се уточнява, че „доказателствата показват, че страните са преследвали единната цел на картела без прекъсване от 18 февруари 1999 г. до 29 януари 2009 г.“. Също така от съдържащата се в съображение 1012 от обжалваното решение таблица № 8, озаглавена „Мультипликационни коефициенти, свързани с продължителността“, е видно, че Комисията не е посочила, че е налице прекъсване между началната дата на участието на жалбоподателите в нарушението, а именно 14 декември 2001 г., и датата на преустановяване на това участие, а именно 16 ноември 2006 г.

181 При това положение не може да се приеме, че е налице противоречие между мотивите и разпоредителната част на обжалваното решение, що се отнася до единния и продължен характер на нарушението.

182 Второ, що се отнася до твърдението на жалбоподателите, че са прекъснали участието си в картела в периода от 12 май 2005 г. до 8 декември 2005 г., най-напред трябва да се посочи, че обратно на това, което се опитват да внушат жалбоподателите, Комисията не е основавала отказа си да приеме в обжалваното решение, че последните са прекъснали участието си в нарушението през 2005 г. на това, че те не са се разграничили открито от картела, а на доказателства, които показват продължаването на това участие.

183 Жалбоподателите цитират някои части от писмата, разменени между г-н N и г-н J., за да докажат, че са прекъснали участието си в картела.

184 В този смисъл жалбоподателите цитират електронно писмо на г-н N. от 10 май 2005 г., в което последният посочва, че отказва да участва в срещата във формат „R“ от 11 и 12 май 2005 г. с мотива, че г-н P. ще напусне предприятието в края на май 2005 г. и че извършена промяна в ръководния екип на предприятието.

185 Жалбоподателите цитират и електронно писмо от г-н J. от 26 октомври 2005 г., в което той се оплакал на г-н N. от провежданата от тях агресивна конкуренция, като посочва следното:

„Оставаме с впечатлението, че проявявате голяма агресивност във връзка с горния проект. Според нас този проект трябва да се възложи на приятеля ни, [г-н R. С.], и считаме, че не е разумно да сте толкова агресивни по отношение на този вид проект, в страната, в която се осъществява“.

186 Според жалбоподателите фактът, че те са прекъснали участието си, се потвърждава изрично от електронното писмо от 9 декември 2005 г., изпратено на г-н N. от г-н J., в което последният пише: „след напускането на [г-н P.] вие изоставихте „семинарите“. Жалбоподателите подчертават, че в същото това електронно писмо г-н J. пита г-н N. дали отново ще участва в срещите, като иска потвърждение за това по следния начин: „Ще подновите ли официално участието си в семинарите? Искрено се надяваме, че ще отговорите утвърдително“.

187 Трябва да се посочи обаче, че електронното писмо на г-н N. от 10 май 2005 г. гласи следното:

„Със съжаление ви съобщаваме, че [Brugg Kabel] няма да участва в този семинар, тъй като сме под напрежение заради проекта „Al Aweer“, а така също и поради промяната в ръководството на [Brugg Kabel] ([г-н P.] напуска [Brugg Kabel] в края на май 2005 г.).

Надяваме се, че AWEER, че се ще развие както бе обсъдено по-рано, и ще направи възможно по-нататъшното ни участие. [...]“.

188 От това следва, от една страна, че решението на жалбоподателите да не участват в срещата във формат „R“ от 11 и 12 май 2005 г., безспорно се дължи на напускането на г-н P. и на промяната в ръководството Brugg Kabel, но също така и на напрежението, свързано с развитието на проекта „Al Aweer“, и от друга страна, че това решение се отнася само до тази среща. Освен това от електронното писмо на г-н N. от 10 май 2005 г. е видно също, че последният не изключва възможността да участва в следващите срещи, стига посоченият проект да се развие в съответствие с по-ранните обсъждания. От това следва, че противно на поддържаното от жалбоподателите, това електронно писмо не може да се разглежда като заявка за прекъсване на участието им в картела.

189 Също така трябва да се посочи, че в електронно писмо от 14 юни 2005 г., изпратено до г-н J. от г-н N., последният пише следното по повод на покана за участие в обществена поръчка в Кувейт:

„[Г-н R. от Nexans France] отсъстваше от предварителната среща.

Възнамеряваме да не [подаваме оферта], докато не проверим дали е политически приемливо или не.

В случай на подаване на оферта, да се поискат указания.

Отбелязвам си забележката ви относно кабелната повреда и съм съгласен. [...]“.

190 Трябва да се посочи, че забележка във връзка с кабелната повреда е свързана с предходно електронно писмо от г-н J. от 14 юни 2005 г., в което той посочва: „[м]оля имайте предвид, че е възможно да бъдете потърсени, за да поправите случайно възникнала наскоро кабелна повреда в същата държава. Ако това се случи, моля да ни уведомите (ще получим указания, което ще помогне за възстановяване на контактите)“.

191 Размяната на електронни писма между г-н J. и г-н N. на 14 юни 2005 г. показва, че към тази дата жалбоподателите са поддържали контакти с г-н J., координатор на членове „R“ на картела, за целите на прилагане на посочения картел.

192 Това личи и от електронно писмо от 21 октомври 2005 г., изпратено до г-н J. от г-н N., в което последният пише по-специално следното:

„След оказаното от нас съдействие за приключване на MEW/60: 18-09-2005 за 92 km XPLE 132 kv, което позволи на ТЕС да обезопаси първия си XLPE в [Кувейт], не разбираме добре поведението му в [...]“

Когато ви потвърдих, че ще сътрудним за MEW/60, ви споменах за този проект и вярвам, че това съобщение ще бъде предадено на ТЕС. [Brugg Kabel] е силно заинтересовано и всъщност единственото нещо, което му пречи са действията на ТЕС, което все още не е преминало предварителния подбор. Понастоящем нивото на цените спада [...] 100. [...].

Пак ще отбележа, че [Brugg Kabel] иска това съдействие, отново и отново, докато много хора страдат от „Алцхаймер“.

193 Участието на жалбоподателите в разглежданото нарушение през 2005 г. се потвърждава още веднъж от две електронни писма, изпратени до г-н J. от г-н N. през декември 2005 г. и януари 2006 г.

194 В електронно писмо от 12 декември 2005 г. г-н N. пише следното:

„Новото (младо) ръководство на [Brugg Kabel] се страхува след въвеждането в Швейцария на нов закон [срещу картелите] и указанията на управителния съвет да го спазва. Знаете, че въпреки това през 2005 г. действях така сякаш ... (пр. [Кувейт])“

Не нарушихме нивото!

Всички участници в „семинари“ могат да се поздравят с много хубава 2005 г.

... и всички са в отлична позиция. [...]“.

195 Освен това в електронно писмо от 24 януари 2006 г. относно проект, който трябва да се реализира в Кувейт, г-н N. пише на г-н J. следното:

„Отново констатирам много голяма разлика в мненията ни относно ситуацията. Макар вашият дневник за поръчки да е пълен и препълнен, вие непрекъснато искате още. Трудно ми е да изготвя политика, която да ви устройва! Все пак наивно вярвах в това дълго време [...] докато работех години наред за сътрудничество с големите [...]

[...] през 2005 г. имаше много проекти (оставихме почти всичко на вас)

Напр.

„А“ MEW 101 (което напълно компенсира 082)

„К“ MEW/60 92km XLPE 132 kV

„[Pirelli]“ ME/EW/66-2005/06

„А“ MEW/52/2006-06

Ще спомена само съдействието, което поисках чрез теб за „А“ в Катар: пратихте ме за зелен хайвер, докато вече нищо не можеше да се направи и т.н., и т.н. В същото време [Nexans]+ABB получиха GTC/22/04 с 102 km 132kV 1x2000mm² [...].“

196 Освен това, що се отнася до нарушение на картела от страна на жалбоподателите във връзка с MEW 082, в електронното си писмо от 24 януари 2006 г. г-н N. уточнява, че „то не е довело до намаляване на цените!“.

197 От тази кореспонденция между г-н J., координатор на членове „R“ от картела, и г-н N. е видно, че макар жалбоподателите вече да не участват в срещите поради страховете, изразени от новото им ръководство, те не са прекъснали участието си в картела и дори допринасят активно за успеха му.

198 Противно на твърдяното от жалбоподателите, от електронните писма, разменени между г-н J. и някои участници в картела, е видно също, че според тях жалбоподателите са участвали в картела дори през втората половина на 2005 г.

199 Вярно е, че електронните писма, които жалбоподателите цитират в жалбата, свидетелстват за това, че някои от участниците в картела са били раздразнени от поведението на жалбоподателите относно прилагането на картела.

200 Така например в електронно писмо от 14 септември 2005 г., изпратено до г-н J. от г-н R. С., служител на Prusmian, последният пише: „Моля да се уверите, че [Brugg Kabel] не е проблем“.

201 Недоволството на г-н J. и на г-н R. С. от поведението на Brugg Kabel личи и от електронното писмо от 26 октомври 2005 г., изпратено от г-н J. на г-н N., чието съдържание е възпроизведено в точка 185 по-горе.

202 В електронно писмо от 28 октомври 2005 г., изпратено до г-н J. от г-н R. С., последният отново повдига въпроса за поведението на Brugg Kabel по следния начин:

„Току-що ме информираха, че [Brugg Kabel] удвоява усилията си и проявява още по-голяма агресивност. Само те информирам, че ако нещо се обърка ще преследваме [Brugg Kabel] за всеки проект (навсякъде), за да сме сигурни, че то губи пазари или харчи много пари, за да ги спечели. [...] Ти знаеш, че не обичам да се действа по този начин, но вече стига! Склонен съм да направя от това „личен въпрос““.

203 Отново във връзка с поведението на жалбоподателите, в електронно писмо от 9 ноември 2005 г., изпратено до г-н J., г-н R. С. съобщава, че жалбоподателите ще се борят за проект „E-Plus“. Той пише следното: „[Brugg Kabel] очевидно потвърждават, че ще се борят. ([Г-н К.] го потвърждава“.

204 Впрочем впоследствие в електронно писмо от 3 януари 2006 г. г-н R. С. потвърждава на г-н J., че е загубил проекта „E-plus“, който е бил получен от жалбоподателите.

205 Недоволството на г-н R. С. от поведението на жалбоподателите личи и от електронно писмо от 16 ноември 2005 г., в което той пише на г-н J. следното:

„Вашите скъпи приятели от [Brugg Kabel] проявяват голяма активност във връзка с друга поръчка за 380 kV, тук [...]. Вашето небрежно отношение към това агресивно поведение значи ли, че изоставяте тази територия и че не ви пука за арогантността на [Brugg Kabel]?“.

206 Трябва да се констатира обаче, че електронното писмо на г-н R. С. от 16 ноември 2005 г. показва, че жалбоподателите все още са били обвързани от правилата на картела, тъй като той се позовава именно на нарушение на посочените правила. Всъщност, ако жалбоподателите не участваха в картела, г-н R. С. нямаше да има никаква причина да се оплаква от поведението на жалбоподателите на координатора на членове „R“ на картела, г-н J.

207 От друга страна, следва да се отбележи, както прави Комисията в съображение 346 от обжалваното решение, че твърдяното нарушение на правилата на картела от жалбоподателите през втората половина на 2005 г. не води до считането им за „аутсайдери“ от другите членове на картела. Поради това спрямо тях не са приложени координираните мерки, договорени по време на срещата от 15 март 2005 г. в Дивон-ле-Бен, в която те участват.

208 Освен това от списъка на участващите в картела предприятия, изготвен на 24 юни 2005 г. от г-н J., посочен в съображение 353 от обжалваното решение, е видно, че жалбоподателите продължават да се определят като един от средните по размер („medium ones“) членове на картела. В този списък не се споменава напускане.

209 Освен това, както основателно посочва Комисията, от електронното писмо от 26 август 2005 г., изпратено от г-н J. до г-н I., служител на Exsym, и до г-н R. С., служител на Prysmian, посочено в съображение 358 от обжалваното решение, е видно че към тази дата жалбоподателите все още са били считани за членове на картела. В писмото се говори за необходимостта да се гарантира оставането в картела на някои участници, като се посочва по-специално следното:

„Ако казвате, че [Taihan и LS Cable] са извън „А“, то тогава [квотата от 40 %] престава да е валидна и вероятно трябва да се намали на 20, предвид баланса от последните години. Км несъмнено е негативен за [г-н С. от Pirelli]. Следователно или [Taihan и LS Cable] са извън „А“ и двата следващи [проекта за маслени кабели] трябва да се дадат на [г-н С. от Pirelli], за да се възстанови балансът, за което вече се договорихте, или [те] [остават] в [„А“] и трябва да се приложи ротационната система. Разбираме, че ви е трудно да контролирате [Taihan и LS Cable], както ние изпитваме затруднения да контролираме [ABB] и [Brugg Kabel] и [Sagem] или [nkt

cables], но това не означава, че трябва да ги изхвърлим от [картела]. Това е обикновен факт, към който трябва да се приспособим. Отново подчертавам, че в общ интерес е да запазим [...], тъй като възлагането на проект „EDC“ на [Taihan] или на [LS Cable] ще от полза за всички“.

- 210 Трябва да се припомни обаче, че съгласно съдебната практика именно разбирането на другите участници в даден картел за намерението на съответното предприятие има определящо значение, за да се прецени дали последното е имало намерение да се дистанцира от незаконосъобразното споразумение (решение от 19 март 2009 г., Archer Daniels Midland/Комисия, C-510/06 P, EU:C:2009:166, т. 120).
- 211 Тази констатация не може да бъде поставена под съмнение от електронното писмо от 9 декември 2005 г., изпратено до г-н N. от г-н J., в което последният пише: „оттогава [г-н P.] напусна и вие изоставихте „семинарите“ и пита г-н N. дали отново ще участва официално в срещите („Ще подновите ли официално участието си в семинарите? Искрено се надяваме, че ще отговорите утвърдително“). Всъщност, както бе посочено в точки 183—210 по-горе, въпреки че г-н N. отсъства от срещите във формат „R“ на картела, жалбоподателите очевидно продължават да участват в посочения картел през този период.
- 212 Трябва да се отхвърли и доводът, който жалбоподателите се опитват да извлекат от разменените електронни писма между г-н R. С. и г-н J. на 9 януари 2006 г., от които личало, че жалбоподателите не отговарят на исканията за среща на Nexans France, тъй като самите жалбоподатели признават, че към тази дата те са възобновили участието си в картела.
- 213 Следователно трябва да се заключи, че Комисията не е допуснала грешка, като е приела, въз основа на събраните доказателства, че жалбоподателите са участвали в картела без прекъсване от 14 декември 2001 г. до 16 ноември 2006 г.

з) По намерението на жалбоподателите да допринесат за постигане на всички цели на картела и знанието им за някои неправомерни действия

- 214 Жалбоподателите изтъкват, че Комисията не е доказала в достатъчна степен, че с действията си те са искали да допринесат за постигане на всички общи цели на картела. Те считат, че това тяхно намерение не е доказано по отношение на разпределянето на проекти за подводни електрически кабели, „разпределянето на национални пазари“ и разпределянето на пазари от широк мащаб. Обжалваното решение не съдържало и конкретни доказателства за това, че те са знаели за антиконкурентните действия на останалите участници в картела, насочени към разпределянето на пазари на подводни електрически кабели.
- 215 Комисията оспорва доводите на жалбоподателите.
- 216 В това отношение трябва да се припомни, че предприятие, участвало в такова единно и комплексно нарушение със свои собствени действия, които попадат в обхвата на понятията за споразумение или за съгласувана практика с антиконкурентна цел по смисъла на член 101, параграф 1 ДФЕС и целят да допринесат за осъществяването на нарушението в неговата цялост, може да носи отговорност и за действията, извършени от други предприятия в рамките на същото нарушение, за целия период на участието му в посоченото нарушение. Такъв е случаят, когато е доказано, че това предприятие е възнамерявало да допринесе със собствените си действия за преследваните от всички участници общи цели и че е знаело за предвижданите или вече извършени от други предприятия действия в изпълнение на същите цели или че е могло разумно да ги предвиди и е било готово да понесе свързания с тях риск (вж. решение от 26 януари 2017 г., Villeroy & Boch/Комисия, C-625/13 P, EU:C:2017:52, т. 56 и цитираната съдебна практика).

- 217 Ето защо предприятието може да е участвало пряко във всички антиконкурентни действия, които съставляват съответното единно продължено нарушение, като в този случай Комисията е в правото си да търси от него отговорност за всички действия и следователно за посоченото нарушение в неговата цялост. Предприятието може да е участвало пряко и само в част от антиконкурентните действия, съставляващи това единно продължено нарушение, но да е знаело за всички други предвиждани или вече извършени от останалите участници в картела противоположни действия в изпълнение на същите цели или да е могло разумно да ги предвиди и да е било готово да понесе свързания с тях риск. В този случай Комисията също е в правото си да търси от това предприятие отговорност за всички антиконкурентни действия, съставляващи това нарушение, и следователно за нарушението в неговата цялост (вж. решение от 26 януари 2017 г., Villeroy & Boch/Комисия, C-625/13 P, EU:C:2017:52, т. 57 и цитираната съдебна практика).
- 218 В случая, първо, що се отнася до липсата на воля от страна на жалбоподателите да допринесат за постигане на всички общи цели на картела, трябва да се припомни, че както бе констатирано в точка 126 по-горе, мерките, приети от участниците в картела, имат обща цел, а именно установяването на система за разпределяне на проекти за електрически кабели с високо напрежение на световния пазар, с изключение на Съединените щати. Трябва да се припомни също, че както бе посочено в точка 128 по-горе, тази система за разпределяне на проекти за електрически кабели с високо напрежение обхваща както проектите за подводни електрически кабели, така и проектите за подземни електрически кабели.
- 219 Противно на поддържаното от жалбоподателите обаче, обстоятелството, че те не са участвали в разпределянето на проекти за подводни електрически кабели, не доказва, че те не са имали намерение да допринесат чрез действията си за постигане на общата цел на картела, припомнена в точка 218 по-горе, тъй като, както те самите признават, неучастието им в разпределянето на проекти за подводни електрически кабели се дължи на липсата на капацитет за производство на такива кабели, а не на ясно изразената им воля да не участват в разпределянето на тези проекти. Освен това съображение 324 от обжалваното решение — в което Комисията посочва, че жалбоподателите са искали предимство във връзка с проект за полагане на подземни електрически кабели в плитки води, въпреки че, строго погледнато, не могат да произведат подводни електрически кабели — показва, че жалбоподателите са имали желание, доколкото това е технически възможно, да участват в разпределянето на проекти, които по принцип изискват полагането на подводни електрически кабели.
- 220 Доводът на жалбоподателите, че обстоятелството, че не са участвали в разпределянето на мащабни проекти, доказвало, че те не са имали намерение да допринесат чрез действията си за постигане на общата цел на картела, също не е убедителен. Всъщност, най-напред, от обжалваното решение следва, че механизмите на картела, независимо дали става дума за задълженията за докладване, за правилата за разпределяне или за компенсаторните механизми, не провеждат разлика в зависимост от мащаба на проектите (загубата на голям проект може да бъде компенсирана чрез разпределянето на няколко по-малки проекта и обратното). По-нататък, трябва да се посочи, че твърдяното неучастие на жалбоподателите в мащабните проекти се дължи, както подробно обясняват те самите, на липсата им на капацитет да задоволят нуждите на клиентите по такива проекти. Накрая, електронно писмо, изпратено от г-н J. на г-н I., показва, че жалбоподателите без колебание са подавали оферти за мащабни проекти, като евентуално са разчитали на подизпълнители, за да преодолеят проблема с липсата на капацитет.
- 221 Следва да се отхвърли и доводът на жалбоподателите, че те не са имали намерение да спазват „разпределянето на националните пазари“. Всъщност трябва да се посочи, че както е видно от съображение 108 от обжалваното решение, Комисията е констатирала, че съществуват доказателства, че при разпределянето на проекти за електрически кабели между членове „R“ на картела на някои от тези членове е бил признат „национален пазар“ (например Италия на

Nexans France и Prysmian, Нидерландия на Prysmian), на които те имат предимство. Жалбоподателите изтъкват, че съществуват много доказателства за това, че те многократно са отказвали да спазват разпределянето на националните пазари, като са подавали оферти на територии, считани за национален пазар на други участници в картела. Трябва да се констатира обаче, че с този довод жалбоподателите само посочват, че не винаги са спазвали едно от правилата за разпределяне на проекти между членове „R“ на картела, което само по себе си не доказва, че не са имали намерение да допринесат за постигане на общата цел на картела. Трябва да се посочи също, че както признават и жалбоподателите, това, което им създава проблеми, не е самото „разпределяне на национални пазари“, а фактът, че понеже останалите участници в картела не са им признали такава територия, те не могат да се възползват конкретно от нея.

222 Второ, що се отнася до незнанието за неправомерните действия, свързани с подводните електрически кабели, трябва да се посочи, че както бе описано в точка 134 по-горе, срещите във формат „R“, в които е участвал г-н N., са започвали с обща част, по време на която представителите на Nexans France и на Pirelli са информирали останалите членове „R“ на картела за обсъжданията по време на предишната среща във формат „A/R“. Както бе констатирано в точки 130—132 по-горе обаче, срещите във формат „A/R“ са се отнасяли до разпределянето на проекти за подземни и за подводни електрически кабели в „износните територии“ между членове „R“ на картела, от една страна, и членове „A“ и „K“ на картела, от друга страна. От това следва, че жалбоподателите неминуемо са знаели за разпределянето на проектите за подводни електрически кабели между членове „A“ и „R“ на картела. Що се отнася до това дали жалбоподателите са знаели за разпределянето на проекти за подводни електрически кабели между членове „R“ на картела, трябва да се посочи, че дори да се предположи, че подобно на срещата във формат „R“ от 18 и 19 ноември 2003 г., обсъжданията, свързани с подводните електрически кабели и подземните електрически кабели, винаги са се провеждали отделно и че представителите на Brugg Kabel никога не са присъствали на срещи във формат „R“, по време на които проектите за подземни и за подводни електрически кабели са били обсъждани общо — което сериозно се поставя под съмнение от представените от Комисията доказателства в изпълнение на назначеното от Общия съд процесуално-организационно действие (вж. т. 134—138 по-горе) — обстоятелството, че въз основа на подготвителните документи за срещите на въпросните членове жалбоподателите са знаели, че ще се провеждат обсъждания за подводните електрически кабели, е достатъчно, за да се докаже, че те са знаели за това разпределяне или е трябвало да подозират за него. Освен това от електронното писмо относно разпределянето на проекти в „износните територии“, изпратено от г-н J. на г-н N. на 23 януари 2006 г. и изложено в съображения 377 и 378 от обжалваното решение, е видно, че жалбоподателите са знаели, че е съществувала уговорка за координиране на проектите за подводни електрически кабели. Всъщност в това електронно писмо се посочва следното: „А вече няма доверие и отказва да продължи упражнението [Кувейт] (и следователно отказва тази доставка) ако [г-н С. от Pirelli] и ти не се ангажирате да спазвате бъдещите споразумения относно тази страна. [Г-н С. от Pirelli] потвърди, че ще продължат да участват в бъдеще и даде надеждно обяснение на жеста им (свързан с подводен проект)“.

223 Предвид гореизложените съображения трябва да се приеме, че Комисията не е допуснала грешка, като е приела, че с поведението си жалбоподателите са целели да допринесат за осъществяването на нарушението в неговата цялост и че са знаели за неправомерните действия на останалите членове на картела по смисъла на припомнената в точки 216 и 217 по-горе съдебна практика.

д) По доказването на обстоятелството, че жалбоподателите са знаели за споразуменията за отделните проекти за електрически кабели

224 Жалбоподателите поддържат, че Комисията е трябвало да докаже, че те са знаели за споразуменията за всеки един от проектите или са могли да ги предвидят, поне що се отнася до националните пазари или до проектите за подводни електрически кабели.

225 Комисията оспорва доводите на жалбоподателите.

226 В това отношение трябва да се посочи, както прави Комисията, че общата рамка на задълженията за предоставяне на информация и на квотите обхваща всички проекти, предмет на картела, и именно тази характерна особеност на общия план трябва да бъде доказана. Именно тъй като членове „R“ на картела е трябвало сами активно да заявят интереса си към конкретни проекти — ако са искали да бъдат взети предвид при разпределянето им — логично е един средно голям производител, каквито са жалбоподателите, да не се споменава изрично във връзка с всеки проект. Това обаче по никакъв начин не променя факта, че жалбоподателите са участвали, като цяло, във възприетите процедури и че както доказва Комисията, са познавали общия начин на действие.

е) По мотивите на обжалваното решение относно идентифицирането на разглежданите проекти за електрически кабели

227 Жалбоподателите упрекуват Комисията, че не е уточнила в обжалваното решение проектите, които са предмет на споразумение, а е използвала единствено съкращения или общи наименования и е представила един и същ проект като няколко отделни проекта поради незначителни разлики в наименованието.

228 Комисията оспорва доводите на жалбоподателите.

229 В това отношение трябва да се посочи, че както е видно например от съображения 234 и 372 от обжалваното решение, в които се съдържат множество извлечения от комуникациите между членовете на картела, последните редовно са говорили за разглежданите проекти за електрически кабели, като са използвали съкращения или кодирани намеци с явното намерение да замаскират съдържанието на тези комуникации. При тези обстоятелства задължението за мотивиране на Комисията по член 296 ДФЕС не означава, че тя е длъжна да идентифицира конкретно всеки един от проектите, споменати от участниците в картела в комуникациите помежду им.

230 Предвид гореизложеното третото и четвъртото основание за обжалване трябва да се отхвърлят по същество.

4. По петото основание, изведено от нарушение на член 101 ДФЕС и на член 53 от Споразумението за ЕИП

231 Жалбоподателите поддържат, че прилагането в случая на понятието за единно продължено нарушение представлява нарушение на член 101 ДФЕС и на член 53 от Споразумението за ЕИП.

232 В подкрепа на това основание жалбоподателите само препращат към доводите, които вече са изтъкнали в рамките на третото и четвъртото основание, за да докажат, че разглежданото нарушение не представлява единно продължено нарушение. По-конкретно, те препращат към доводите относно началото на участието им в картела, считано от 14 декември 2001 г., относно непрекъснатия характер на това участие, относно обстоятелството, че са знаели за споразуменията за подводни електрически кабели или е трябвало да знаят, относно участието

им в споразумения за националните пазари и относно участието им в мащабни проекти. Тъй като тези доводи вече бяха отхвърлени като неоснователни в рамките на анализа на третото и четвърто основание и тъй като не са изложени самостоятелни доводи, петото основание може единствено да бъде отхвърлено като лишено от всякакво правно основание.

- 233 Предвид отхвърлянето на второто, третото, четвъртото и петото основание, трябва да се заключи, че Комисията не е допуснала грешка, като е обвинила жалбоподателите, че са участвали в единно продължено нарушение на член 101, параграф 1 ДФЕС от 14 декември 2001 г. до 16 ноември 2006 г.

5. По шестото основание, изведено от нарушение на член 23, параграфи 2 и 3 от Регламент № 1/2003, от нарушение на принципите на равно третиране, на пропорционалност и на принципа ne bis in idem, от нарушение на задължението за мотивиране, от множество грешки в преценката и от злоупотреба с власт по отношение на изчисляването на размера на наложената на жалбоподателите глоба

- 234 Шестото основание се състои от пет части. С първата част жалбоподателите упрекуват Комисията, че е допуснала грешка и че е нарушила принципа на равно третиране, като е избрала 2004 г. за референтна за определянето на стойността на продажбите година, а тя не отразявала тяхната икономическа мощ и участието им в картела. С втората част жалбоподателите упрекуват Комисията, че е нарушила задължението си за мотивиране и принципа ne bis in idem и че е допуснала грешка в преценката относно тежестта на нарушението. С третата част жалбоподателите упрекуват Комисията, че е определила коефициент от 4,91 за продължителността на нарушението. С четвъртата част жалбоподателите упрекуват Комисията, че е нарушила задължението си за мотивиране във връзка с определянето на „входната такса“. С петата част жалбоподателите упрекуват Комисията, че е допуснала грешка в преценката и че е нарушила принципите на равно третиране и на пропорционалност при преценката на смекчаващите обстоятелства.

а) По избора на 2004 г. за референтна за определяне на стойността на продажбите година с оглед на изчисляването на основния размер на глобата

- 235 Жалбоподателите изтъкват, че като е избрала 2004 г. за референтна година, а не последната пълна година на участието им в картела, Комисията се е отклонила, без основателна причина, от правилото, съдържащо се в точка 13 от Насоките за определяне на размера на глобите от 2006 г. Този избор довел до дискриминационно третиране на жалбоподателите поради изключително високото равнище на продажбите, свързани с проектите за електрически кабели, за 2004 г. Според жалбоподателите, за да избегне това дискриминационно третиране, Комисията е трябвало да избере за референтна година или последната пълна година на участието им в картела — 2005 г., или да използва осреднена стойност за периода 2003—2005 г.

- 236 Комисията оспорва доводите на жалбоподателите.

- 237 В това отношение трябва да се припомни, че що се отнася до изчисляването на размера на глобата в случай на картел от световен мащаб, точка 18 от Насоките за определяне на размера на глобите от 2006 г. предвижда следното:

„Когато географският обхват на нарушението се разпростира извън ЕИП (например световни картели), съответните продажби на предприятията в ЕИП може да не отразят правилно тежестта на всяко предприятие в нарушението. Такъв може да бъде случаят по-специално с договорености за световна подялба на пазара.

При такива обстоятелства, с цел да се отрази както съвкупният размер на съответните продажби в ЕИП, така и съответната тежест на всяко предприятие в нарушението, Комисията може да оцени общата стойност на продажбите на стоки или услуги, с които е свързано нарушението в съответния географски район (по-широк от ЕИП), може да определи дела от продажби на всяко предприятие, страна по нарушението на този пазар, и може да приложи този дял към съвкупните продажби в ЕИО на съответните предприятия. Резултатът ще се отчита като стойност на продажбите за целите на определяне на основния размер на глобата“.

238 В това отношение трябва да се припомни, че съгласно съдебната практика, доколкото при определянето на съотношенията между подлежащите на налагане глоби за основа трябва се използва оборотът на предприятията, участващи в едно и също нарушение, периодът, който трябва да се вземе предвид, следва да се определи така, че получените стойности да бъдат максимално сравними (вж. решение от 30 септември 2009 г., Akzo Nobel и др./Комисия, Т-175/05, непубликувано, ЕУ:Т:2009:369, т. 142 и цитираната съдебна практика).

239 Трябва да се припомни също, че що се отнася до периода, който трябва да се вземе предвид за определянето на стойността на продажбите, използвана за изчисляването на размера на глобата, точка 13 от Насоките за определяне на размера на глобите от 2006 г. предвижда следното:

„При определяне на основния размер за налаганите глоби Комисията ще отчита стойността на продажбите на стоки и услуги на предприятието, с които нарушението е свързано пряко или косвено в даден географски район в ЕИП. По принцип тя ще отчита продажбите, извършени от предприятието през последната [пълна] година на неговото участие в нарушението“.

240 Трябва да се посочи обаче, че употребата на израза „по принцип [...] ще отчита продажбите, извършени от предприятието през последната [пълна] година на неговото участие в нарушението“, в точка 13 от Насоките за определяне на размера на глобите от 2006 г. не изключва възможността Комисията да използва друг референтен период, при условие че в съответствие с цитираната в точка 238 по-горе съдебна практика той дава възможност получените стойности да бъдат максимално сравними.

241 В случая от обжалваното решение е видно, че при изчисляване на основния размер на наложената на жалбоподателите глоба Комисията е използвала метода, предвиден в точка 18 от Насоките за определяне на размера на глобите от 2006 г. (съображения 966 и 968—994 от посоченото решение). От същото решение е видно и, че при прилагането на този метод тя не се е основала на продажбите, извършени през последната пълна година на участие в нарушението, а на продажбите за 2004 г. (съображения 966 и 968—994 от това решение).

242 Комисията обосновава този избор, първо, с обстоятелството, че продажбите на електрически кабели, реализирани в рамките на ЕИП, са се увеличили значително от 2006 г. нататък, така че изборът на последната пълна година на участие в нарушението не би бил достатъчно представителен за периода на нарушението за предприятията, които са преустановили участието си в нарушението след 2006 г. Според Комисията позоваването на продажбите, извършени от всички предприятия през 2004 г., позволява да се направи по-точна оценка на икономическото значение на нарушението през цялото му времетраене и на относителната тежест на съответните предприятия в него. Второ, Комисията приема, че изборът на 2004 г. позволява да се избегне дискриминационното третиране на предприятията, които са преустановили (прякото) си участие по-рано, спрямо тези, които са продължили да участват. В обжалваното решение тя подчертава също, че точка 13 от Насоките за определяне на размера на глобите от 2006 г. ѝ позволява, при наличието на такова положение, да не се основава на продажбите от последната година на участие в нарушението (съображение 965 от обжалваното решение). Комисията добавя, че изборът само на една референтна година, в която всички

страни са участвали в нарушението, е за предпочитане при прилагането на точка 18 от Насоките, за да се отчете адекватно относителната тежест на всяко от предприятията в нарушението (съображение 966 от посоченото решение).

- 243 Що се отнася до довода на жалбоподателите, че изборът на обща референтна година неминуемо има произволен характер, тъй като засяга по различен начин участниците в картела в зависимост от оборота, реализиран през тази година, трябва да се припомни, че съгласно съдебната практика използването на обща референтна година за всички участвали в едно и също нарушение предприятия по принцип позволява определянето на глобите по еднакъв начин при спазване на принципа на равно третиране, като същевременно позволява да се прецени обхватът на извършеното нарушение в зависимост от икономическата действителност такава, каквата е тя през релевантния период (вж. в този смисъл решения от 2 октомври 2003 г., *Aristrain/Комисия*, C-196/99 P, EU:C:2003:529, т. 129, и от 16 ноември 2011 г., *ASPLA/Комисия*, T-76/06, непубликувано, EU:T:2011:672, т. 112).
- 244 От друга страна, трябва да се припомни, че съгласно съдебната практика определено предприятие може да изисква по отношение на него Комисията да използва период, различен от общовъзприетия, само ако докаже, че поради присъщи за него причини оборотът, който е реализирало през този последен период, не е показателен нито за неговия действителен размер и за икономическата му мощ, нито за обхвата на извършеното от него нарушение (решение от 14 май 1998 г., *Fiskeby Board/Комисия*, T-319/94, EU:T:1998:95, т. 42).
- 245 В случая жалбоподателите твърдят, че са реализирали изключителен оборот в областта на електрически кабели през 2004 г. поради приключването на проекта „BASF“ на стойност 4 700 000 CHF (швейцарски франкове) и проекта „Esragne 9“ на стойност 3 200 000 CHF, което не било представително за оборота им през периода на участието им в нарушението. Те обаче не представят никакво доказателство в подкрепа на това твърдение, така че Общият съд може да прецени само наличието и състава на оборота им за 2004 г., но не и мащаба на промяната спрямо оборота за 2003 г. и 2005 г. Освен това от счетоводния баланс на Brugg Kabel за 2005 г. е видно, че въпреки трудното начало на годината през въпросната година продажбите достигат равнище, сравнимо с това от предходната година, поради поемането на множество поръчки в областта на електрическите кабели с високо напрежение през втората половина на годината.
- 246 При тези обстоятелства трябва да се приеме, че жалбоподателите не са успели да докажат, че Комисията е допуснала грешка при определянето на референтната година за определянето на стойността на продажбите, която следва да се вземе предвид при изчисляването на основния размер на глобата. От това следва, че първата част от шестото основание трябва да се отхвърли по същество.

б) По преценката на тежестта на нарушението

- 247 Жалбоподателите упрекуват Комисията, че е нарушила задължението си за мотивиране и е допуснала грешка в преценката по отношение на дела от стойността на продажбите от 19 %, приложен спрямо тях с оглед на тежестта на единното продължено нарушение.

1) По твърдяното нарушение на задължението за мотивиране, що се отнася до определянето на дела от стойността на продажбите, възприет с оглед на тежестта на нарушението

- 248 Жалбоподателите изтъкват, че Комисията е изложила противоречиви мотиви в обжалваното решение, като, от една страна, в съображение 998 от обжалваното решение е уточнила, че за да определи дела от стойността на продажбите, възприет с оглед на тежестта на нарушението, е взела предвид само едно единно продължено нарушение, чиято тежест оценява на 15 %, а от друга страна, в съображение 999 от посоченото решение е увеличила по селективен начин дела

от стойността на продажбите с 2 % за предприятията, участвали в „европейската картелна конфигурация“, в рамките на която проектите за електрически кабели са били предмет на допълнително разпределяне след разпределянето, което вече е било направено в рамките на „картелна конфигурация A/R“. По този начин Комисията влизала в противоречие със собствения си постулат, че механизмите за разпределяне в рамките на последната конфигурация и механизмите за разпределяне в рамките на „европейската картелна конфигурация“ са неразделна част от единно продължено нарушение. Жалбоподателите считат, че по този начин спрямо тях най-напред е приложена първа ставка за тежест от 15 % поради участието им в единно продължено нарушение, включващо двете конфигурации на картела, а впоследствие и втора ставка за тежест от 2 % поради участието им в „европейската картелна конфигурация“. Така приложената от Комисията логика водела до нарушаване на принципа *pe bis in idem*.

- 249 От друга страна, жалбоподателите изтъкват, че Комисията е нарушила задължението си за мотивиране, като в съображения 1003 и 1004 от обжалваното решение е посочила, че признаването на по-висока степен на тежест е оправдано с оглед на общия пазарен дял на участващите в картела предприятия и на географския му обхват, но не е уточнила размера или състава на това увеличение. Те подчертават, че въпросният размер може да се изчисли по дедуктивен път само въз основа на „заключенията“ относно тежестта в съображение 1010 от посоченото решение.
- 250 Комисията оспорва всички доводи на жалбоподателите.
- 251 В това отношение, първо, що се отнася до увеличаването на степента на тежест на основание на общия пазарен дял на участващите в картел предприятия и на географския му обхват, трябва да се посочи, че размерът на това увеличение, а именно 2 %, е уточнен в съображение 1010 от обжалваното решение, което жалбоподателите впрочем признават. Що се отнася до неуточняването в обжалваното решение на съответния дял на двата фактора, които стоят в основата на увеличението, а именно общия пазарен дял и географския обхват на картела, в случая такова уточнение не е необходимо, тъй като мотивите в тази насока са адаптирани към естеството на въпросния акт и по ясен и недвусмислен начин излагат съображенията на Комисията, което позволява на жалбоподателите да се запознаят с основанията за взетата мярка, а на Общия съд — да упражни своя контрол.
- 252 Второ, що се отнася до твърдяната противоречивост на мотивите на обжалваното решение във връзка с определянето на дела от стойността на продажбите, които трябва да се вземе предвид с оглед на тежестта на нарушението, трябва да се констатира, че това твърдение произтича от неправилно тълкуване на обжалваното решение.
- 253 Жалбоподателите поддържат по същество, че Комисията най-напред е оценила поведението на участниците в единното продължено нарушение, като е определила дела от стойността на продажбите, които трябва да се вземе предвид с оглед на тежестта на нарушението, на 15 %, а след това е оценила същото поведение втори път, като е приела допълнителна ставка от 2 % за предприятията, които са участвали както в „европейската картелна конфигурация“, така и в „картелна конфигурация A/R“.
- 254 Трябва обаче да се отбележи, че в съображение 998 от обжалваното решение Комисията е посочила, че единното продължено нарушение на член 101 ДФЕС и на член 53 от Споразумението за ЕИП, в което са участвали адресатите на обжалваното решение, се състои в разпределяне на клиентите и на пазарите. Тя е уточнила, че по естеството си нарушението спада към най-тежките ограничения на конкуренцията, тъй като нарушава основните параметри на конкуренцията. Комисията е припомнила, че съгласно точка 23 от Насоките за определяне на

размера на глобите от 2006 г. тези практики по принцип се наказват строго и степента на тежестта по принцип ще бъде в горния край на скалата. Тя е посочила, че според нея този елемент обосновава прилагането на ставка от 15 % за тежестта на нарушението.

- 255 В съображение 999 от обжалваното решение Комисията е уточнила също, че в допълнение към механизмите за разпределение в рамките на „картелна конфигурация A/R“ някои проекти относно ЕИП са разделяни допълнително между европейските производители в рамките на „европейската картелна конфигурация“ и че тези действия, които фактически са само на европейските производители, подсилват нарушаването на конкуренцията, което вече е било причинено от споразумението за разпределяне на пазарите между европейските, японските и южнокорейските производители, а оттам и степента на тежест на нарушението. Тя е посочила също, че това допълнително нарушаване на конкуренцията, причинено от последната конфигурация, обосновава увеличаване на степента на тежестта на нарушението с 2 % за предприятията, които са участвали в този аспект на картела.
- 256 От съображения 998 и 999 от обжалваното решение следва ясно, че Комисията е приела, че минималният процент от продажбите, който трябва да се вземе предвид за всички предприятия, които носят отговорност за единното продължено нарушение, е 15 %, независимо от степента им на участие в картела, но наред с това трябва да се приложи и допълнителен процент от 2 % за предприятията, които са участвали както в „картелна конфигурация A/R“, така и в „европейската картелна конфигурация“, тъй като антиконкурентните последици на първата конфигурация са подсилени с тези на втората.
- 257 Следователно жалбоподателите погрешно твърдят, че мотивите на обжалваното решение относно тежестта на нарушението са противоречиви. Освен това жалбоподателите напразно се позовават на нарушение на принципа *ne bis in idem*, тъй като мотивите на Комисията, изложени в съображения 998 и 999 от обжалваното решение, не водят до санкционирането им два пъти за едно и също нарушение.

2) По твърдяната грешка, произтичаща от неотчитането на факта, че жалбоподателите не произвеждат подводни електрически кабели през периода на нарушението при определянето на дела от стойността на продажбите, възприет с оглед на тежестта на нарушението

- 258 Жалбоподателите твърдят, че съгласно съдебната практика при определянето на дела от стойността на продажбите, възприет с оглед на тежестта на нарушението, Комисията е трябвало да вземе предвид факта, че те не са произвеждали подводни електрически кабели по време на нарушението. Според тях Комисията не може да се освободи от това задължение с мотива, че това обстоятелство вече е било взето предвид при изчисляването на глобата, тъй като в стойността на продажбите не са включени продажбите на подводни електрически кабели. Те твърдят, че същото важи и за обстоятелството, че те не са прилагали правилото за националния пазар и не се участвали в разпределянето на мащабни проекти.
- 259 Комисията оспорва доводите на жалбоподателите.
- 260 В това отношение следва да се отбележи, че в съображение 1000 от обжалваното решение Комисията е обяснила, че по същество при определянето на дела от стойността на продажбите, който трябва да се приложи спрямо тях с оглед на тежестта на нарушението, не е било необходимо да се отчита фактът, че жалбоподателите не са произвеждали подводни електрически кабели по време на нарушението, тъй като той вече е бил взет предвид при определянето на стойността на продажбите им.
- 261 Освен това, както основателно посочва Комисията, самата съдебна практика, на която се позовават жалбоподателите, за да оспорят тази преценка, е ирелевантна в случая.

- 262 Всъщност в делото, довело до постановяване на решение от 30 ноември 2011 г., Quinn Varlo и др./Комисия (T-208/06, EU:T:2011:701), Общият съд е приел, че жалбоподателят не е знаел или не е трябвало да знае за споразуменията относно други продукти. Както бе констатирано в точка 222 по-горе обаче, в случая жалбоподателите са знаели за споразуменията относно подводните електрически кабели.
- 263 По подобен начин в делото, довело до постановяване на решение от 16 септември 2013 г., Zucchetti Rubinetteria/Комисия (T-396/10, EU:T:2013:446), споразуменията са засягали различни групи продукти и различни производители. И в този случай не всички предприятия са знаели за всички видове споразумения и участието на предприятието жалбоподател е било ограничено до националния пазар.
- 264 В делата, довели до постановяване на решение от 30 ноември 2011 г., Quinn Varlo и др./Комисия (T-208/06, EU:T:2011:701), и решение от 16 септември 2013 г., Zucchetti Rubinetteria/Комисия (T-396/10, EU:T:2013:446), не е било възможно да се приеме, че жалбоподателите носят отговорност за поведението на другите участници в картела, тъй като те не са знаели за него. В случая, точно обратното, както бе констатирано в точка 223 по-горе, жалбоподателите са били запознати напълно с обхвата на споразуменията и следователно основателно е могло да се счете, че те носят отговорност за цялото нарушение.
- 265 От това следва, че жалбоподателите не са доказали, че Комисията е допуснала грешка, като не е отчетла при определянето на дела от стойността на продажбите, които трябва да се приложи към тях с оглед на тежестта на нарушението, обстоятелството, че те не са произвеждали подводни електрически кабели по време на нарушението.

3) По твърдяното нарушение на принципа на равно третиране

- 266 Жалбоподателите упрекуват Комисията, че е приела, че участието им в „европейската картелна конфигурация“ и по този начин във второто „ниво на разпределение“ в рамките на картела показва по-висока степен на тежест и поради това изисква увеличение с 2 % на дела от стойността на продажбите, които трябва да се приложи към тях с оглед на тежестта на нарушението. Според жалбоподателите това води до санкционирането им — за това че се твърди, че са били информирани за резултатите от обсъжданията, провеждани в рамките на „картелна конфигурация A/R“ — със същото наказание като наложеното на предприятията, които са участвали активно в посочените конфигурации, замислили са, координирали са, наложили са целия картел и са се ползвали в най-голяма степен от споразуменията.
- 267 Комисията оспорва доводите на жалбоподателите.
- 268 В това отношение следва да се припомни, че винаги, когато Комисията реши да наложи глоби по силата на правото на конкуренцията, тя трябва да спазва общите принципи на правото, сред които е принципът на равно третиране съгласно тълкуването му от юрисдикциите на Съюза. Съгласно постоянната съдебна практика принципът на равно третиране и недопускане на дискриминация изисква да не се третират по различен начин сходни положения и да не се третират еднакво различни положения, освен ако такова третиране не е обективно обосновано (вж. решения от 27 юни 2012 г., Bolloré/Комисия, T-372/10, EU:T:2012:325, т. 85 и цитираната съдебна практика, и от 19 януари 2016 г., Mitsubishi Electric/Комисия, T-409/12, EU:T:2016:17, т. 108 и цитираната съдебна практика).
- 269 В случая в съображение 999 от обжалваното решение Комисията обосновава увеличението с 2 % на дела от стойността на продажбите, които трябва да се приложи към някои участващи в нарушението предприятия на основание на тежестта на нарушението, с това, че те са участвали в „европейската картелна конфигурация“, което е засилило нарушаването на конкуренцията, което

вече е било причинено от споразумението за разпределяне на пазарите между европейските, японските и южнокорейските производители. От това следва, че критерият, който Комисията е възприела, за да обоснове това увеличение, е свързан със самото участие в „европейската картелна конфигурация“, а не със повече или по-малко активния характер на това участие. След като, както бе констатирано в точка 233 по-горе, Комисията основателно е приела, че жалбоподателите носят отговорност за участието в единно продължено нарушение, те не могат да поддържат валидно, че са били третирани по-неблагоприятно от останалите европейски предприятия, които са участвали в същата конфигурация и към които е приложено същото увеличение.

- 270 Освен това трябва да се посочи, че повече или по-малко активният характер на участието в нарушението на различните предприятия, адресати на обжалваното решение, е бил отчетен при преценката на смекчаващите обстоятелства. Така жалбоподателите са били класирани в групата на предприятията, чието участие в картела е със среден интензитет, докато предприятията, които са имали водеща роля в „европейската картелна конфигурация“ и „картелна конфигурация A/R“, а именно Nexans France, Pirelli и Prysmian, са били класирани в твърдото ядро на картела. Поради тази разлика в класирането Комисията е намалила размера на глобата на жалбоподателите с 5 %, но не е предоставила такова намаление на Nexans France, Pirelli и Prysmian. От това следва, че жалбоподателите не са доказали, че Комисията е нарушила принципа на равно третиране, като е приложила спрямо тях същото увеличение на дела от стойността на продажбите, който трябва да се вземе предвид с оглед на тежестта на нарушението, като приложеното спрямо Nexans France, Pirelli и Prysmian, а именно 2 %.
- 271 Предвид гореизложеното втората част от шестото основание трябва да се отхвърли по същество.

в) По определянето на коефициент от 4,91 за продължителността на участието на жалбоподателите в нарушението

- 272 Жалбоподателите упрекуват Комисията, че е приложила коефициент от 4,91 за продължителността на участието им в нарушението, който не отчита факта, че тя не е доказала, че те са участвали в нарушението преди 3 юли 2002 г. и че са прекъснали участието си в нарушението по-специално в периода от 12 май 2005 г. до 8 декември 2005 г. Според тях Комисията е трябвало да приложи коефициент от 3,79.
- 273 Комисията оспорва доводите на жалбоподателите.
- 274 В това отношение е достатъчно да се припомни, че както бе установено в точка 213 по-горе, Комисията правилно е определила началото на участието на жалбоподателите в нарушението, а именно 14 декември 2001 г., и не е допуснала грешка, като е приела, че участието им е продължило до 16 ноември 2006 г.
- 275 Следователно третата част от шестото основание трябва да се отхвърли по същество.

г) По размера на входната такса

- 276 Жалбоподателите упрекуват Комисията, че не е изложила самостоятелно основание, що се отнася до входната такса, посочена в съображение 1013 от обжалваното решение, а се е задоволила да препрати към съображения 998—1010 от това решение, които се отнасят до изчисляването на основния размер на глобата. Според тях в приложение на точки 22 и 25 от Насоките за определяне на размера на глобите от 2006 г. Комисията е трябвало да вземе предвид тяхното обективно участие във всички елементи на нарушението или субективното им знание за тези

елементи или за част от тях. Следователно входната такса е трябвало да отрази факта, че жалбоподателите не носят отговорност за споразуменията за подводните електрически кабели, за националните пазари и за мащабните проекти.

277 Комисията оспорва доводите на жалбоподателите.

278 В това отношение трябва да се припомни, че съгласно точка 25 от Насоките за определяне на размера на глобите от 2006 г.:

„[...] независимо от продължителността на участието на предприятието в нарушението, Комисията ще включи в основния размер сума между 15 % и 25 % от стойността на продажбите, както е определена в раздел А по-горе, с цел да възпира предприятията дори да встъпват в хоризонтални споразумения за фиксиране на цените, подялба на пазара и ограничаване на продукцията. Комисията може да приложи също така допълнителен размер в случай на други нарушения. За целите на вземане на решение относно дела на стойността на продажбите, който ще бъде приложен в даден случай, Комисията ще отчита редица фактори, по-специално посочените в точка 22“.

279 Точка 22 от Насоките за определяне на размера на глобите от 2006 г. предвижда следното:

„За да се прецени дали дялът на стойността на продажбите, който ще бъде приложен в даден случай, следва да бъде в долната част или горната част на тази скала, Комисията ще отчита редица фактори, като: естество на нарушението, общ пазарен дял на всички съответни предприятия, географски обхват на нарушението, както и дали нарушението е било извършено или не“.

280 Като се позовава изрично на точка 25 от Насоките за определяне на размера на глобите от 2006 г., в съображение 1013 от обжалваното решение Комисията посочва, че за да се определи конкретният процент, който трябва да се приложи, ще се вземат под внимание елементите, изложени в съображения 998—1010 от посоченото решение.

281 Трябва да се посочи обаче, че съображения 998—1002 от обжалваното решение се отнасят до естеството на нарушението, съображение 1003 от посоченото решение се отнася до общия пазарен дял на участниците в нарушението, съображение 1004 от това решение се отнася до географския обхват на нарушението и съображения 1005—1009 от същото решение се отнасят до прилагането му. Трябва да се подчертае, че в съображение 1008 от обжалваното решение Комисията е уточнила, че както следва от точка 4.3.3 от това решение, всички предприятия са знаели за всички останали противоположни действия, предвиджани или приведени в действие от останалите участници в картела, или са могли разумно да ги предвидят и са били готови да понесат свързания с тях риск.

282 Освен това в съображение 1014 от обжалваното решение Комисията уточнява, че процентът, който следва да се приложи за допълнителния размер, е 17 % за Sumitomo Electric Industries, Hitachi Cable, Furukawa Electric, Fujikura, SWCC Showa Holdings, Mitsubishi Cable Industries, LS Cable & System и Taihan Electric Wire и 19 % за Nexans France, Prysmian, ABB, Brugg Kabel, Safran, Silec Cable, nkt cables и предприятията „съвместно и солидарно“ отговорни с някои от тях.

283 Следователно, доколкото с доводите си жалбоподателите се позовават на липса на мотиви в обжалваното решение относно входната такса, трябва да се констатира, че тези доводи не се подкрепят от фактите, тъй като жалбоподателите са в състояние да разберат причините, поради които Комисията е решила да приложи спрямо тях входна такса в размер на 19 % от стойността на продажбите, а Общият съд е в състояние да упражни контрол за законосъобразност на обжалваното решение по този въпрос.

284 Освен това, доколкото жалбоподателите упрекуват Комисията, че е допуснала грешка, като при определянето на входната такса не е взела предвид обстоятелството, че те не носят отговорност за споразуменията за подводните електрически кабели, за националните пазари и за мащабните проекти, достатъчно е да се припомни, че както бе констатирано в точка 233 по-горе, Комисията не е допуснала грешка, като счела, че жалбоподателите носят отговорност за участие в единно продължено нарушение.

285 Следователно четвъртата част от шестото основание трябва да се отхвърли по същество.

д) По смекчаващите обстоятелства

286 Жалбоподателите упрекуват Комисията, първо, че е допуснала грешка, като ги е класирала сред предприятията, чието участие в картела е със среден интензитет, и поради това е намалила размера на глобата им с 5 %, въпреки че пасивната им роля в картела, доказвана от бунтарското им поведение и опитите да ги дисциплинират, обосновавала класирането им в категорията на маргиналните участниците в картела и намаляването на размера на глобата им с 10 %. Второ, те поддържат, че това положение представлява нарушение на принципите на равно третиране и на пропорционалност, тъй като ролята им била сходна с тази на nkt cables, което Комисията е класирала сред маргиналните участници в картела и в резултат на това е намалила глобата му с 10 %. Трето, те изтъкват, че Комисията е допуснала грешка, като не е взела предвид като смекчаващо обстоятелство факта, че в случай на единно продължено нарушение засегнатото предприятие се подвежда под отговорност освен за собственото си поведение и за неправомерни действия, които не са извършени от него. Според тях в случай на единно продължено нарушение действията, допринесли за нарушението, трябва да се отчитат по-специално при модулирането на основния размер на глобата. Четвърто, те поддържат, че подобно на Mitsubishi Cable Industries и на SWCC Showa Holdings е трябвало да се ползват и от допълнително намаляване на размера на глобата от 1 % заради периода, предхождащ учредяването на Exsym, LS Cable & System и Taihan Electric Wire, както и поради това че не са знаели за някои аспекти на нарушението, за които следователно не носят отговорност и които се отнасят по-специално до подводните електрически кабели и до мащабните проекти.

287 Комисията оспорва доводите на жалбоподателите.

288 В това отношение, първо, що се отнася до класирането на жалбоподателите сред предприятията, чието участие в картела е със среден интензитет, трябва да се посочи, че жалбоподателите напразно се опитват да поддържат, че са имали пасивна роля в картела.

289 Всъщност е важно да се припомни, че както правилно се посочва в съображение 572 от обжалваното решение, въпреки че жалбоподателите не са участвали в създаването на картела и не са присъствали на нито една среща във формат „A/R“, техни служители са участвали най-малко в 17 антиконкурентните срещи с членове „R“ на картела от декември 2001 г. до ноември 2006 г.

290 Трябва да се припомни също, че в точка 175 по-горе вече бе констатирано, че противно на поддържаното от жалбоподателите, доказателствата, събрани от Комисията, са достатъчни, за да се установи, че те са участвали в една първа среща на членове „R“ на картела на 14 декември 2001 г. в Дивон-ле-Бен.

291 Освен това от доказателствата, събрани от Комисията, е видно, че жалбоподателите са се опитали да организират среща във формат „R“ през април 2002 г.

292 Всъщност в електронно писмо от 9 април 2002 г., озаглавено „Meeting in the area of BRUGG“ (среща в района на Brugg), г-н N. посочва следното:

„С настоящото потвърждаваме поканата на Brugg да организира следващата среща. Направихме резервация за срещата и за обяд в изолирано място наблизо [...] на 25 април 2002 г., четвъртък.

Максимум 20 лица [...]

Моля да ме информирате за имената и броя на лицата, които ще дойдат предния ден.

Моля да изпратите поканата на останалите участници и да потвърдите датата и срещата [...]“.

293 Трябва да се посочи обаче, че електронното писмо от 9 април 2002 г. е изпратено от г-н N. на г-н J. с молбата да предаде информацията на останалите участници в срещата, вместо той да го направи сам. По същия начин г-н N. моли г-н J. да му потвърди колко души ще пристигнат в деня преди срещата. Следователно изглежда че г-н N. се е обърнал към г-н J. в качеството му на координатор на срещата. Не се оспорва обаче, че именно г-н J. е осъществявал функциите на координатор на членове „R“ на картела. Освен това трябва да се констатира, че в писмените си изявления жалбоподателите не оспорват твърденията на Комисията относно съдържанието на това електронно писмо.

294 Освен това самите жалбоподатели признават в писмените си изявления, че са поели материалната организация на срещата на членове „R“ на картела от 3 юни 2002 г. Разбира се, както посочват и жалбоподателите, материалната организация на такива срещи сама по себе си не е знак, че те са играли роля, подобна на тази на координатор на картела. Впрочем в случая е безспорно, че тази роля, която включва например свикването на срещи, предлагането на дневен ред или изпращането на подготвителни документи, се е изпълнявала от г-н J. Трябва да се посочи обаче, че материалната организация на среща във формат „R“ неминуемо предполага, че този, който организира срещата, иска да допринесе активно за функционирането на картела.

295 От друга страна, също така напразно жалбоподателите поддържат, че пасивната им роля в нарушението се доказва от многобройните случаи на нарушаване на дисциплината в рамките на картела.

296 Всъщност, като се имат предвид многобройните неоспорени примери за прилагане на картела от жалбоподателите, посочени в съображение 493 от обжалваното решение, обстоятелството, че в някои случаи те не са спазили правилата за функциониране на картела — като са отказвали да спазват правилото на националния пазар в рамките на „европейската картелна конфигурация“ или като не са се съобразявали с предварително определеното предпочитание за проектите в „износните територии“ — не е достатъчно, за да обезсили извода, че жалбоподателите са прилагали споразуменията. Както правилно посочва Комисията, това важи в още по-голяма степен, като се има предвид, че за самото естество на картелите е присъща известна степен на нестабилност, в резултат на което случайното неизпълнение от страна на някои членове на картела и наказанията, до които то води в рамките на „европейската картелна конфигурация“, са типични за такова разпределяне на пазара. В периода на нарушението, за който е счетено, че носят отговорност, жалбоподателите по принцип са спазвали трайно договорените споразумения, което се потвърждава в електронното писмо от 24 януари 2006 г., изпратено от г-н N. на г-н J. и цитирано в точки 195 и 196 по-горе. Поради това примерите, цитирани от жалбоподателите за това, че са им били налагани евентуални дисциплиниращи мерки, не доказват, че те са играли пасивна роля.

297 Ето защо трябва да се констатира, че Комисията не е допуснала грешка, като е класирала жалбоподателите сред предприятията, чието участие в нарушението е със среден интензитет.

- 298 Поради това доводът на жалбоподателите, че са участвали в картела в същата степен като nkt cables трябва да се отхвърли като неотносим. Всъщност, ако се предположи, че е основателен, този довод може да обоснове увеличаване на размера на глобата, наложена на nkt cables. Що се отнася обаче до намаляването на размера на глобата, наложена на жалбоподателите, това обстоятелство не може да се счита за смекчаващо обстоятелство, тъй като принципът на равно третиране не може да обоснове каквото и да било право на недискриминационно прилагане на незаконосъобразно третиране (вж. в този смисъл решение от 11 септември 2002 г., Pfizer Animal Health/Съвет, T-13/99, EU:T:2002:209, т. 479).
- 299 Второ, що се отнася до твърдяното нарушение на принципа на равно третиране във връзка с допълнително намаляване на размера на глобата с 1 %, достатъчно е да се констатира, че твърдението на жалбоподателите, че е трябвало да се ползват от такова намаление, тъй като не са знаели за споразуменията за подводните електрически кабели и не са могли да участват в разпределянето на мащабните проекти, се основава, както бе констатирано в точки 219, 220 и 222 по-горе, на погрешно схващане.
- 300 Трето, що се отнася до оплакването, изведено от това, че при преценката на смекчаващите обстоятелства Комисията е трябвало да вземе предвид естеството на нарушението като единно продължено нарушение, трябва да се посочи, както прави Комисията, че само по себе си понятието за единно продължено нарушение не налага намаляване на размера на глобата. Както бе констатирано в точка 297 по-горе, Комисията правилно е оценила, предвид доказателствата, с които разполага, приноса на жалбоподателите в прилагането на картела, като ги е класирала в категорията на предприятията, чието участие е със среден интензитет. От друга страна, стойността на продажбите показва икономическата значимост на жалбоподателите и то само с оглед на продажбите на произвежданите от тях електрически кабели. Отчитането на действията на другите участници в картела не може да обоснове допълнително намаляване на размера на глобата, тъй като тези действия се извършват в съответствие с начина на организиране на картела, установен от участниците, основан на разпределянето на работата и обект на постоянен и строг контрол.
- 301 От гореизложеното следва, че Комисията не е нарушила принципа на равно третиране, нито е допуснала грешка в преценката, като е класирала жалбоподателите сред предприятията, чието участие в картела е със среден интензитет, и следователно е намалила размера на глобата им с 5 %.
- 302 Предвид гореизложените съображения петата част от шестото основание трябва да се отхвърли по същество, а следователно и шестото основание като цяло.
- 303 Тъй като анализът на основанията, изложени от жалбоподателите, не разкри никаква незаконосъобразност, засягаща обжалваното решение, искането за отмяна трябва да се отхвърли в неговата цялост.

Б. По исканията за намаляване на размера на глобата

- 304 Преди да се разгледат отделните искания на жалбоподателите за намаляване на размера на наложената им глоба, трябва да се припомни, че контролът за законосъобразност се допълва с правомощието за пълен съдебен контрол, признато на съда на Съюза по силата на член 31 от Регламент № 1/2003 в съответствие с член 261 ДФЕС. Пълният съдебен контрол оправомощава съда да излезе от рамките на обикновения контрол за законосъобразност на санкцията и да замени преценката на Комисията със своята преценка и в резултат на това да отмени, намали или увеличи наложената глоба или периодична имуществена санкция. Важно е обаче да се подчертае, че упражняването на правомощието за пълен съдебен контрол не е равнозначно на служебен контрол, и да се припомни, че производството пред юрисдикциите на Съюза е

състезателно. С изключение на абсолютните основания за отмяна, които Съдът е длъжен да разгледа служебно, като например липсата на мотиви на обжалваното съдебно решение, жалбоподателят е този, който трябва да посочи основанията срещу решението и да представи доказателства в подкрепа на тези основания (решение от 8 декември 2011 г., КМЕ Germany и др./Комисия, C-389/10 P, EU:C:2011:816, т. 130 и 131).

- 305 Жалбоподателите искат намаляване на размера на наложената им глоба по същите съображения като посочени в рамките на шестото основание. От една страна обаче, шестото основание, изтъкнато от жалбоподателите в подкрепа на искането им за отмяна, бе отхвърлено, и от друга страна, в случая няма доказателства, които могат да обосноват намаляване на размера на тази глоба. От това следва, че искането за намаляване на размера на глобата трябва да се отхвърли.
- 306 С оглед на всички гореизложени съображения жалбата трябва да се отхвърли изцяло.

По съдебните разноски

- 307 Съгласно член 134, параграф 1 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Тъй като жалбоподателите са загубили делото, те трябва да бъдат осъдени да заплатят съдебните разноски в съответствие с искането на Комисията.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (осми състав)

реши:

- 1) Отхвърля жалбата.**
- 2) Осъжда Brugg Kabel AG и Kabelwerke Brugg AG Holding да заплатят съдебните разноски.**

Collins

Кънчева

Barents

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 12 юли 2018 година.

Подписи

Съдържание

I. Обстоятелствата по спора	1
А. Жалбоподателите и съответният сектор	2
Б. Административното производство	2
В. Обжалваното решение	3
1. Разглежданото нарушение	3
2. Отговорността на жалбоподателите	4
3. Наложенията глоба	4
II. Производството и исканията на страните	5
III. От правна страна	6
А. По искането за отмяна	6
1. По първото основание, изведено от нарушение на правото на защита и на правото на справедлив съдебен процес	7
а) По изпращането на английски език на исканията за предоставяне на информация и на изложението на възраженията	7
б) По отказа на Комисията да предостави достъп до отговорите на други адресати на изложението на възраженията	11
2. По второто основание, изведено от липсата на компетентност на Комисията да санкционира нарушение, извършено в трети държави, което няма последици в ЕИП	16
3. По третото и четвъртото основание, изведени от грешка в преценката, от нарушение на презумпцията за невинност, от фактически грешки, от изопачаване на доказателствата и от нарушение на задължението за мотивиране по отношение на твърдяното участие на жалбоподателите в единно продължено нарушение	19
а) Предварителни съображения	19
б) По единния характер на нарушението	20
в) По продължителността на участието на жалбоподателите в нарушението	24
1) По началната дата на участието на жалбоподателите в картела	24
2) По непрекъснатия характер на участието на жалбоподателите в нарушението	30
г) По намерението на жалбоподателите да допринесат за постигане на всички цели на картела и знанието им за някои неправомерни действия	35
д) По доказването на обстоятелството, че жалбоподателите са знаели за споразуменията за отделните проекти за електрически кабели	38

е) По мотивите на обжалваното решение относно идентифицирането на разглежданите проекти за електрически кабели	38
4. По петото основание, изведено от нарушение на член 101 ДФЕС и на член 53 от Споразумението за ЕИП	38
5. По шестото основание, изведено от нарушение на член 23, параграфи 2 и 3 от Регламент № 1/2003, от нарушение на принципите на равно третиране, на пропорционалност и на принципа <i>ne bis in idem</i> , от нарушение на задължението за мотивиране, от множество грешки в преценката и от злоупотреба с власт по отношение на изчисляването на размера на наложената на жалбоподателите глоба	39
а) По избора на 2004 г. за референтна за определяне на стойността на продажбите година с оглед на изчисляването на основния размер на глобата	39
б) По преценката на тежестта на нарушението	41
1) По твърдяното нарушение на задължението за мотивиране, що се отнася до определянето на дела от стойността на продажбите, възприет с оглед на тежестта на нарушението	41
2) По твърдяната грешка, произтичаща от неотчитането на факта, че жалбоподателите не произвеждат подводни електрически кабели през периода на нарушението при определянето на дела от стойността на продажбите, възприет с оглед на тежестта на нарушението	43
3) По твърдяното нарушение на принципа на равно третиране	44
в) По определянето на коефициент от 4,91 за продължителността на участието на жалбоподателите в нарушението	45
г) По размера на входната такса	45
д) По смекчавашите обстоятелства	47
Б. По исканията за намаляване на размера на глобата	49
По съдебните разноски	50